

I. பொருளாதாரச் செயலாற்றங்களும், பிரச்சினைகளும்,
கொள்கைகளும் — 1968

முன்னுரை

1968ம் ஆண்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியிற் காணப்பட்ட முக்கிய அம்சம் யாதெனில், உள்நாட்டின் கமத்தொழில் கைத்தொழிற்றுறைகளில் உற்பத்தி செய்தது நுகர்ச்சி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் அளவில் ஏற்பட்ட உயர்ந்த விகிதாச்சாரமான விரிவேயாகும். உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு ஏற்றுமதி வருமானங்களில் ஏற்பட்ட கணிசமான சீர்திருத்தத்தினால் மேலும் பலப்படுத்தப்பட்டது.

உலகச் சந்தை நிலைமைகள் பாதகமாகத் தொடர்ந்து காணப்பட்ட போதிலும், உள்நாட்டு உபயோகத்திற்கான உற்பத்தியிற் பலமாக வேரூன்றியுள்ள இலங்கைப் பொருளாதாரம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்கவான வளர்ச்சி விகிதத்தை அடையமுடிந்ததென்பது 1967ற்குரிய ஆண்டறிக்கையிற் கூறப்பட்டது. 1967ல் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கொடுத்த காரணிகள் மேலும் செறிவுற்று, 1968ல் பொருளாதாரம் மேலும் கூடிய துரிதமாக வளர்ச்சியுற்றது. வளர்ச்சியின் மூலங்கள் பின்வரும் அட்டவணையிற் சுருக்கித் தரப்பட்டுள்ளன:-

அட்டவணை I (1)

பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கிய கூறுகள்
(நிலையான விலைகளில்)

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

விடயங்கள்	1966	1967	1968
நிலையான விலைகளின்படி மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு-முந்திய ஆண்டிலிருந்து அதில்,	+283	+347	+680
1. கமத்தொழிலின் மொத்தம்	+ 64	+203	+209
(அ) ஏற்றுமதிகள்	- 37	+ 16	+ 56
(ஆ) ஏனைய கமத்தொழில்	+101	+187	+153
2. தயாரிப்புக்கள்	+ 71	+ 44	+ 81
3. போக்குவரத்து, களஞ்சியப்படுத்தல், செய்தியறிவிப்பு	+ 52	- 10	+ 42
4. ஆக்கத் தொழில்	+ 27	+ 58	+ 95
5. ஏனையவை	+ 69	+ 52	+253

ஏற்றுமதியல்லா விவசாயம் 1966 தொடக்கம் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்புக்குக் கணிசமானளவில் உதவிபுரிந்தது என்பது தெளிவானதாகும். அவ்வாண்டில் நெல் உற்பத்தியானது முந்திய ஆண்டிலிருந்த கீழ் மட்டங்களிலிருந்து கணிசமானளவில் முன்னேற்றமடைந்தது. இதன் பின்பு இத்துறையினது வளர்ச்சி தளராதிருந்து வந்ததால் இது, அந்நிய துறையில் அரிசிபோன்ற இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பு, பாதகமான வர்த்தக மாற்று வீதங்கள் ஆகியவற்றினால் வெளிநாட்டுப் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியை உண்மையில் மேலதிகமாக ஈடுசெய்தது.

நிலையான விலைகளில் (அதாவது உண்மை நியதியில்) மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியினது அதிகரிப்பு வீதம், முந்திய ஆண்டின் 4.4 சதவீத அதிகரிப்புக் கெதிராக 1968ல் 8.3 சதவீதமாக விளங்கிற்று. இவ்வாண்டின் குடிசனத் தொகையில் ஏற்பட்ட 2.2 சதவீத வளர்ச்சிக்கு இடமளிப்பின், தனியாளுக்

கான உண்மை உற்பத்தியின் அதிகரிப்பாகிய 6.1 சதவீதம் இதுவரைக்கும் பெறப்பட்ட மிகக்கூடிய வளர்ச்சி அதிகரிப்புவிதமாகும். வர்த்தக மாற்று விகிதத்திற் காணப்பட்ட 7.9 சதவீதம் கொண்ட வீழ்ச்சி ஏற்படாதிருந்திருப்பின், உண்மை வருமானம் ஒப்பியல்பான வீதத்தால் அதிகரித்திருக்கும்.

1968ல் ரூபா நியதிப்படியான சென்மதி நிலுவை நிலைமை 1967இனை விட பாதகமாக அமைந்தது. உண்மை வருமானத்திலேற்பட்ட உயர்ந்த வளர்ச்சிவிதத்தோடு ஒன்றுபட்டு, முந்திய ஆண்டினைவிட அதிகரித்த இறக்கு மதி மிகையும் ஏற்பட்டது. எனினும் டொலர் நியதிப்படி 1968ன் இறக்கு மதி மிகையானது முந்திய ஆண்டினைவிடக் குறைவாகவிருந்தது. இறக்கு மதிகள், 1967ல் ஏற்பட்ட 1.1 சதவீதமான சிறிய வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து ரூபாய்ச் செலவுகளின் அதிகரிப்பாலும் (நாணய மதிப்பிற்கும் காரணமாக), 1968 மேயில் கொண்டுவரப்பட்ட செலாவணி சீர்திருத்தங்களின் மீன்பு இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டதனாலும் 18 சதவீதத்தால் அதிகரித்தன. முந்திய ஆண்டின் வீழ்ச்சியுடன் ஒப்பிடும்போது ஏற்றுமதி வருவாய்கள் 3,450 இலட்சம் ரூபாய்களால் (20%) அதிகரித்தபோதும், இது சென்மதி நிலுவைகளில் ஏற்பட்ட பாதகமான போக்கைத் தடைசெய்வதற் குப் போதுமானதாயிருக்கவில்லை. ஏற்றுமதி வருவாய்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, ஏறக்குறைய முழுவதும் ஒரு விலையதிகரிப்பையும், ஒரு சிறிய அளவில் அளவு அதிகரிப்பையும் பிரதிபலிக்கின்றது.

எனினும் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினை களைத் தீர்க்கக்கூடியனவல்லவென்பது 1967ம் ஆண்டின்போது தெரியவந்தது. 1967 நவம்பரில் புகுத்தப்பட்ட நாணயமதிப்பிற்க்கத்தைத் தொடர்ந்து, 1968 மேயில் அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்த் திட்டம் (அ.செ.உ. சா.) புகுத்தப்பட்டமை இப்பிரச்சினையினைத் தீர்க்கும் ஒரு பிரதான படியாக அமைந்தது. இத்திட்டம் பல்வகைப்பட்ட இறக்குமதிகளின் ரூபாய்ப் பெறு மதிகளை அந்நிய செலாவணியின் உண்மையான பெறுமதிக்குக் கொண்டு வருவதுடன் அதே வேளையில் இறக்குமதிகளின் மீது, பிரதானமாக பொருளா தாரத்தின் வளர்ந்து செல்லும் துறைகளுக்கு அதிக ஆற்றல் வழங்கும் முக மாக கைத்தொழிலின் அத்தியாவசிய உள்ளீடுகளின்மீது தடைகளைத் தளர்த்தும் நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தது. இத்திட்டத்தின் விவரங்கள் வேறிடத்தில் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட கொடுப்பனவு நிலைமைகளில், இலங்கை தொடர்ச்சியாக அதிகரித்த அந்நிய உதவி உட்பாய்வுகளிற் பெரிதும் தங்கியிருக்கவேண்டியதாயுள்ளது. உண்மையில், 1968ல் ஏற்பட்ட பெரிய குறை பண்ட, திட்ட உதவிகளின்மூலமும், சர்வதேச நாணய நிதியிலிருந்து பெற்ற எடுப்பனவுகள் உட்பட்ட குறுகிய தவணைக் கடன்பாடுகளின்மூலமும் நிதியீட்டப்பட்டது. எனவே, வெளிநாட்டு ஒதுக்குகளைப் பாவிக்க வேண்டிய நிலைமை பெருமளவிற்கு குறைக்கப்பட்டது. 1968ன் சென்மதி நிலுவைக்குறையானது 1967 லும்பார்க்க உயர்ந்துள்ளபோதிலும், வங்கித் தொழில்களின் தேறிய வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி சிறிதாக இருந்தது.

1968இன் இறக்குமதிகளின் பெறுமானம், மொத்த உற்பத்தியுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும்போது, உயர்வாக இருந்தது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக நிவிர்த்தி செய்யப்படாத கேள்விகள் ஒன்றுதிரண்டு வந்தன. இந்நிலையில், வர்த்தகத்தினதும் கொடுப்பனவுகளினதும் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்படும்போது, இறக்குமதிகள் அதிகரித்தல் இயற்கையானதேயாகும். உண்மையில் இறக்குமதிகளின் பெறுமதி 25 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. இவ்வதிகரிப்பில் ஏறக்குறைய அரைவாசியும் நுகர்ச்சிப் பொருட்களாக இருக்கையில், நடுத்தரப் பொருட்களின் அதிகரிப்பு ஏறக்குறைய 34 சதவீதத்திற்கு வகை கூறின.

வங்கிகளின் தேறிய வெளிநாட்டுச் சொத்துக்கள் 1,160 இலட்சம் ரூபாய்களால் வீழ்ச்சியுற்றனவாயினும், அதன் நாணய விளைவுகள், அரசாங்கத்திற்கான கொடுகடன்கள் 1,920 இலட்சம் ரூபாய்களாலும், தனியார் துறைக்கானவை 2,640 இலட்சம் ரூபாய்களாலும் விரிவுற்றமையால், மேலதிகமாக எதிர்நீசெய்யப்பட்டது. தனியார் துறைக்கான கொடுகடன் அதிகரிப்பு இவ்வாண்டில் ஓர் உச்ச மட்டத்தை அடைந்தது. ஆண்டிறுதிக்குரிய மட்டத்தின்படி, பணநிரம்பலானது 6 சதவீதத்தால் உயர்வுற்றது; இது முந்திய ஆண்டின் விரிவிலும்பார்க்கக் குறைவாக இருந்தது.

பணநிரம்பல் குறைவான வீதத்தால் விரிவுற்றிருக்கையில் உண்மை உற்பத்தி உயர்ந்த வீதத்தால் வளர்ச்சியுற்ற போதிலும், விலைகள் 1967லும் பார்க்க விரைவாக அதிகரித்தன. கடந்த ஆண்டுகளில் நாணய விரிவானது உண்மை உற்பத்தியின் விரிவிலும்பார்க்கக் கூடுதலாக இருந்தமை நோக்கத்தக்கது. கடுமையான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளும் செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகளும் இருந்தமையால், இந்த நாணய விரிவானது சென்மதி நிலுவைக்குறைகளினூடாகப் பொருளாதாரத்திற்கு வெளியே முற்றாகச் சென்றுவிடவில்லை. அதே வேளையில் இதன் விளைவாகப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட மேலதிகத் திரவநிலையை உட்கொள்ளத்தக்கவற்றிற்கு உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் நிரம்பலும் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. சாதாரணமாக இப்படியான சூழ்நிலையில் விலைகள் கூடியளவு விரைவாக அதிகரிக்க நேரிடுமாயினும், அது விலைக்கட்டுப்பாடுகள் பங்கீட்டுமுறை முதலிய வற்றூற் தடுக்கப்பட்டது. எனவே, கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பொருளாதாரத்தில் வளர்த்துவைத்திருந்த பூர்த்திசெய்யப்படாத கேள்வி, 1967ன் இறுதியிற் கணிசமானளவிற்கு காணப்பட்டது. உண்மையிற் பொதுமக்களின் உடமையிலிருந்த திரவச் சொத்துக்கள், 1967ன் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் ஏறக்குறைய 48 சதவீதமாகக் காணப்பட்டன. 1968ல் திரவநிலையின் வீதசமம் 44 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியுற்றிருக்கையில், பண வருமானச் சுழல்வு வேகம் 4.7ல் இருந்து 5.3ற்கு அதிகரித்தது. எனவே, 1968ன் நாணய விரிவு 1967லும்பார்க்கக் குறைவாக இருந்த வேளையில் உண்மை உற்பத்தி கணிசமானளவு கூடுதலாகக் காணப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலுங்கூட, கடந்த ஆண்டுகளின் பூர்த்திசெய்யப்படாத கேள்வியும், உயர்ந்த சுழல்வு வேகமும் ஒன்றுசேர்ந்து விலைமட்டங்களைத் துரிதமாக உயரச் செய்தன.

அரசிறையானது 10.3 சதவீதத்தால் அதிகரித்ததாயினும், மொத்த அரசாங்கச் செலவு முந்திய ஆண்டினதிலும்பார்க்க 12.1 சதவீதங்கொண்டதோர் கூரிய அதிகரிப்பைக் காட்டிற்று. அரசிறையில் ஏற்பட்ட பிரதான அதிகரிப்புகள், ஏற்றுமதிவரி வருவாய்கள், உள்நாட்டு வரிகள், அ.செ. உ.சா. விற்பனைகளிலிருந்து கிடைத்த இலாபங்கள் ஆகியவற்றிலாகும். செலவில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பில் 71 சதவீதமானவற்றிற்கு நடைமுறைச் செலவுகள் காரணமாயிருக்கையில், மூலதனச் செலவுகள் மீதித் தொகைக்கு வகைகூறின.

வர்த்தக வங்கிகளிலுள்ள சேமிப்பு வைப்புக்கள் 1,250 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்திருக்கையில், ஏனைய வகையான நிலையச் சேமிப்புக்கள் 300 இலட்சம் ரூபாய்களால் உயர்வுற்றன; இதில் தபாற் கந்தோர் சேமிப்பு வைப்புக்கள் 124 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தன. சேமிப்புக்களில் ஏற்பட்ட இவ் அதிகரிப்பு மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பிற்கு 10 சதவீதமாக இருந்தது. சேமிப்புக்கள்பற்றிய இவ் எண்தொகைகளில் ஏனைய வகையான சொந்தச் சேமிப்புக்கள் சேர்க்கப்படவில்லை; வருமானங்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பைத் தொடர்ந்து இவைகளும் இவ்வாண்டில் அதிகரித்திருக்கக் கூடும்.

கடந்த பத்தாண்டு காலப்பகுதியில் மொத்தத் தேசிய செலவுகள் கிடைக்கக்கூடிய வளங்களிலும்பார்க்க மேலதிகமாக இருந்தன. (1965ல் ஏற்பட்ட சிறிய மிகையைத் தவிர) இந்த மிகைச் செலவுகள், வெளிநாட்டுச் சேமிப்புக்களைக் (சொத்துக்களை) குறைப்பதன் மூலமாகவும், சர்வதேச நன் கொடைகள் மாற்றல்களின் பெறுகைகளினாலும் சமாளிக்கப்பட வேண்டிய தாயிருந்தன.

1968ம் ஆண்டிலும் இலங்கை தன் தகுதிக்கு மேலாகச் சீவித்தது. நுகர்ச்சியினதும் முதலீட்டத்தினதும் மொத்தச் செலவு, உற்பத்தி செய்யப் பட்ட பொருட்கள் சேவைகளின் பெறுமானத்திலும்பார்க்க 3.6 சதவீதம் மேலதிகமாக இருந்தது. எனவே, இக்குறையைப் பெரும்பாலும் வெளியூர்க் கடன்பாடுகளினாலும், அந்நிய உதவிகளினாலும் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது.

ஆ. பொருளாதாரச் செயலாற்றங்கள்

(அ) தேசிய உற்பத்தி

1968ல் உண்மைத் தேசிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் துரித மடைந்து, முந்தைய ஆண்டில் அடையப்பெற்ற வளர்ச்சி வீதத்திலும்பார்க்க இருமடங்கிலும் கூடுதலாகவிருந்தது. மத்திய வங்கியின் தற்காலிக மதிப்பீடுகளின்படி, நிலையான விலைகளின்படி (உண்மை நியதியில்) மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி முந்திய ஆண்டிற்கும் மேலாக 8.3 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருந்தமை, 1967ல் ஏற்பட்ட 4.4 சதவீத (திருத்திய மதிப்பீடு) அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடற்குரியது. நடைமுறை சினைக் கொள்விலைகளின்படியான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி 1967ற்குரிய 82,240 இலட்சம் ரூபாய்கள் விருந்து 1968ல் 98,090 இலட்சத்திற்கு அல்லது 19.3 சதவீதத்தாற் கூர்மையாக அதிகரித்தது. எனவே, இதனாற் தோன்றும் விலைக் குறிகாட்டியின் அடிப்படையின்படி, ஏறக்குறைய, சராசரி 11 சதவீதங்கொண்ட ஒரு விலை அதிகரிப்பு அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.¹ இந்த விலை அதிகரிப்புக்கள், நாணய மதிப்பிறக்கத்தின்பின் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியதுபோலவே, ஏற்றுமதி இறக்குமதித் துறைகளில் மிகக் குறிப்பாகக் காணப்பட்டன. தயாரிப்பும் கட்டவாக்கமும் முறையே, 20 சதவீதம், 7 சதவீதம் கொண்ட அதிகரிப்புக்களைக் காட்டின. இது, நாணய மதிப்பிறக்கத்தினாலும், அந்நிய செலாவணியின் உரிமைச் சான்றிதழ்த் திட்டத்தினாலும் இறக்குமதிப் பொருட்களின் ரூபா விலைகளில் ஏற்பட்ட உயர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பாகும்.

உண்மைத் தேசிய வருமானம் (நடைமுறைச் சினைக்கொள்விலைகளின்படியான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியை வர்த்தக மாற்று விகிதத்தின் மாற்றங்களுக்குச் சீராக்கியபின்) 7.0 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது; இது பாதகமான வர்த்தக மாற்று விகிதத்தினால் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியானது 1.3 சதவீதப் புள்ளிகளால் வீழ்ச்சியடைந்தமையைக் காட்டுகின்றது. வர்த்தக மாற்று விகிதத்தின் பாதகமான தாக்கம் உண்மையுற்பத்தியை 8,210 இலட்சம் ரூபாய்களாற் குறைத்தது.

ஆண்டின் நடுப்பகுதியின் சனத்தொகை 119.6 இலட்சமெனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளதெனவே, இதன் வளர்ச்சி வீதமான 2.2 சதவீதம் 1967ன் வீதத்திலும்பார்க்கச் சிறிது குறைந்ததாகும். எனவே, உண்மை நியதியின்படி தனியாளுக்கான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி, முந்திய ஆண்டிலும்பார்க்க 6.1 சதவீதம் உயர்வாகவிருந்தது. பொருளாதாரத்தின் இத்திருப்திகரமான செயலாற்றம் பிரதானமாக, கமத்தொழில், தயாரிப்பு, கட்டட ஆக்கம் ஆகியவற்றின் துரிதமான வளர்ச்சியினாலாகும். உண்மையில், கட்டடவாக்கத்தின் வளர்ச்சிவீதம் உண்மை நியதியின்படி, அண்மையாண்டுகளில் அடையப் பெறாத மிகவுயர்ந்த மட்டத்தையடைந்து, முந்தைய ஆண்டிலும்பார்க்க 27 சதவீதம் உயர்வானதாக விளங்கிற்று. உண்மை நியதிகளின்படி தனியாளுக்கான வருமானம் 2 சதவீதத்தால் அதிகரித்த 1967ம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில், 1968ல் ஏற்பட்ட 6.1 சதவீதமான அதிகரிப்பு ஒரு மெச்சத்தக்க விடயமாகும்.

மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியிலேற்பட்ட அதிகரிப்பில் ஏறக்குறைய 13 சதவீதமானவை முதலீட்டத்திற்குப் பங்கிடப்பட்டிருக்கையில், நுகர்ச்சியானது அவ்வதிகரிப்பில் 87 சதவீதத்தை உட்கொண்டது.

1. ஓர் பொதுவான விலைமட்டக் குறிகாட்டியிருந்தால், விலைகளின் சராசரி மட்டம் எவ்வளவுக்கு அசைந்திருக்குமென்பதை ஓர் ஊகிக்கப்பட்ட விலைக்குறிகாட்டி காட்டும். ஊகிக்கப்பட்ட விலைக்குறிகாட்டியானது, நடைமுறை விலைகளின்படியான மொ. தே. உ. யை, நிலையான விலைகளின்படியான மொ. தே. உ. ஆல் பிரிப்பதன்மூலம் பெறப்படும்.

மொத்தத் தனியார் நுகர்ச்சி முந்தைய ஆண்டிலும்பார்க்க 13 சதவீதம் கூடுதலாகவிருந்தது; இது மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி வீதத்திலும்பார்க்கச் சிறிய அளவால் மட்டும் குறைவாகவிருந்தது. தனியார் நுகர்ச்சி இவ்வளவு துரிதமாக அதிகரிப்பது கவனிக்கப்படவேண்டியதோர் விடயமாகும். ஏனெனில், இந்த அதிகரித்த நுகர்ச்சியில் ஒரு பகுதி, இறக்குமதிகளை அதிகரிக்கச் செய்து, அதனால் இறக்குமதி மிகையை உண்டுபண்ணிச் சென்மதி நிலுவைக்குறைப் பிரச்சினைகளை விளைவிக்கக் கூடியதாயிருக்கும்.

பணநியதியின்படி, முதலீட்டமானது முந்திய ஆண்டினதிலும்பார்க்க 21 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. எனினும், சில பொருட்களின் இறக்குமதி விலைகள் ஏறக்குறைய 30 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளமையிற் மேற்கூறிய கணிப்பீட்டில் ஒரு பெரிய விலைக்கூறும் அடங்கியுள்ளது. முதலீட்டத்திற்கான கேள்வி, பெரும்பாலும் தனியார் துறையின் பண்டத் தயாரிப்பிலும், கட்டட ஆக்கங்களிலும் ஏற்பட்ட அதிகரித்த தேவைகளினாலும், மற்றையது சமூக பொருளாதார தலைநிலை அமைப்புக்களின் விரிவினாலுமாகும்.

மூலதனப் பொருட்களின் வகைப்படி நோக்குகையில், தனியார் துறையினதும், அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களினதும் மூலதன ஆக்கத்தில் 45 சதவீதமாகவுள்ள கட்டட ஆக்கம், 5,200 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 7,020 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு 35 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. தெளிவாக, இத்திருப்திகரமான செயலாற்றத்திற்குள்ள காரணங்கள், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கட்டட ஆக்கப் பொருட்கள் அதிகரித்துக் கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்தமை, உள்ளூரில் உற்பத்தியான சீமெந்து, உருட்டிய எஃகு, கம்பி ஏனைய பொருட்கள் அதிகரித்தமை, பொருளாதாரத் தொழிற்பாடுகளின் பொதுப்படையான விருத்தி ஆகியவையாகும். அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்கள் இயந்திரங்கள் உபகரணங்களின் மீதான தமது முதலீட்டங்களை இரு மடங்கிலும் மேலாக 1967ற்குரிய 345 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 1968ல் 696 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு அதிகரித்தன.

சந்தை விலைகளின் படியான மொத்தத் தேசியச் செலவு, மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியிலும்பார்க்க, 3.6 சதவீதம் உயர்வாகவிருந்தது. இக்குறையானது, பலநாட்டுக் கடன்பாடுகளை அதிகரிப்பதனாலும், பலநாட்டு நன் கொடைகள் மாற்றங்களின் தேறிய வருவாய்களினாலும் நிதியீட்டப்பட்டது.

(ஆ) 1968ல் நாணய நிதி அபிவிருத்திகள்

(i) அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டம்—1967/68

1967/68ல் அரசாங்கத்தின் அரசிறைச் சேகரிப்புகள் தற்காலிகத் தரவுகளின்படி, 21,564 இலட்சம் ரூபாய்களாக அமைந்து, முந்திய நிதியாண்டிலும்பார்க்க 2,016 இலட்சம் ரூபாய்கள் (அல்லது 10.3 சதவீதம்) கொண்ட அதிகரிப்பைக் காட்டிற்று.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் அரசிறையின் சராசரி வளர்ச்சி வீதம், ஆண்டொன்றிற்கு 5.4 சதவீதமாகும்; 1966/67ல் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு 6.2 சதவீதமாகும். 1967/68ன் அரசிறைச் சேகரிப்புக்களில் திருப்திகரமான செயலாற்றம் பெரும்பாலும் செலவு நடைபெறும் படிக்களில் வைத்து மறைமுக வரிகளின் வாயிலாக அரசிறையைச் சேகரிப்பதற்கென அமைத்த நடவடிக்கைகளினாலும், அ.செ.உ.சா. விற்பனைகளிலிருந்து கிடைத்த இலாபங்களினாலும் ஆகும்.

1968 மே மாதத்திலிருந்து செத்தெம்பர்வரை, அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்த் திட்டத்திலிருந்து ஏறக்குறைய 770 இலட்சம் ரூபாய்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. ஏற்றுமதித் தீர்வை வருமானங்களில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, தேயிலை, இரப்பர் ஏற்றுமதித் தீர்வை அதிகரிப்பையும், நாணய மதிப்பிறக்கத்தின்பின் ஏற்பட்ட விலையதிகரிப்புக்களையும் ஏற்றுமதி அளவில் ஏற்பட்ட சிறிய அதிகரிப்பையும் பிரதிபலித்தது. இறக்குமதித் தீர்வை வரு

மானங்களிலேற்பட்ட 300 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்டவொரு வீழ்ச்சி அரசிறை அமைப்பில் இத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை 1966/67ற்குரிய 27.8 சதவீதத்திலிருந்து 1967/68ல் 23.8 சதவீதத்திற்குக் குறைத்தது. இவ்வீழ்ச்சிக்கு சில விடயங்களின் இறக்குமதித் தீர்வைக் குறைப்பும், பல்வகைப்பட்ட இறக்குமதிகளின்மீதான இறக்குமதி உத்தரவுச் சீட்டுக் கட்டண நீக்கமும், தீர்வைகளுக்கு இலக்கான இறக்குமதிகளின் பெறுமான வீழ்ச்சியும் காரணங்களாகும். உள்நாட்டுப் பொருள் வரிகளினூடாக அரசிறையை அதிகரிப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மேலும் 390 இலட்சம் ரூபாய்களைத் தந்தன; இதில் பெரும்பகுதி (ரூபா 290 இலட்சம்) புகையிலை வரியிலிருந்ததாகும்.

1967/68ல் மொத்த வாக்களிக்கப்பட்ட செலவு 29,006 இலட்சம் ரூபாய்களெனத் தற்காலிகமாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது, மூல மதிப்பீட்டிலும்பார்க்க 389 இலட்சம் ரூபாய்கள் உயர்ந்ததாகும். மொத்தச் செலவில் 12.1 சதவீதங்கொண்டதோர் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. இது கடந்த பத்தாண்டு காலப் பகுதியிலேற்பட்ட 5.9 சதவீத அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடப்பாலது. வாக்களிக்கப்பட்ட மொத்தச் செலவில் மீண்டெழும் செலவு 72.7 சதவீதமாக இருக்கையில், மீதிக்கு மூலதனச் செலவு வகை கூறிற்று. கடந்த பத்தாண்டு காலப் பகுதியில் மூலதனச் செலவின் ஆண்டுச் சராசரி அதிகரிப்பு 8 சதவீதமாகும்; மீண்டெழுஞ்செலவு ஆண்டொன்றிற்கு 6.6 சதவீதத்தால் உயர்ந்தது. அரசாங்கத்தின் மூலதனச் செலவு 7,930 இலட்சம் ரூபாய்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது; இதில் பெரும் பகுதி விவசாயத் துறைக்கு வழிப்படுத்தப்படும் (32.2 சதவீதம்) சமூக உள்நிலை, அமைப்புக்களைத் தருவிப்பதற்கும் (24.7 சதவீதம்) இருந்தன. இந்த முழுத் தொகையில் அரசாங்கத் தொழில் முயற்சிகளின் மூலதனச் செலவென 1,084 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்டவொரு தொகையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1968ல் மூலதனச் செலவு முந்திய ஆண்டிலும்பார்க்க 900 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தது.

முந்திய ஆண்டுகளைப் போலவே 1967/68லும் வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனச் செலவில் ஒரு குறைச் செலவு காணப்பட்டு, அது 1,241 இலட்சம் ரூபாய்களாக விளங்கிற்று. பெரும்பாலும் செயற்படுத்துவதில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்களினால் இக் குறைச் செலவானது முந்திய ஆண்டிற்குரிய 21.0 சதவீதத்திலிருந்து 14.8 சதவீதத்திற்குக் குறைவுற்றது.

மொத்த நடைமுறைச் செலவில் மாற்றற் கொடுப்பனவுகள் (உணவு மானியம், பொதுப்பாடுகடன் வட்டி, இளைப்பாற்ற சம்பளங்கள் போன்றவை) 35.6 சதவீதமாக இருந்தன. மொத்த உணவு மானியமானது (1967/68ல் இது, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியின்மீது 2,959 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட ஒரு நுகர்வோர் மானியத்தையும், உள்நாட்டு அரிசியின்மீது 2,361 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட ஒரு உற்பத்தியாளர்/நுகர்வோர் மானியத்தையும் கொண்டுள்ளது) 4,655 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 5,894 இலட்சம் ரூபாய்களுக்குக் கூர்மையாக அதிகரித்தது. சீனி, மா, ஏனைய சில பொருட்களின் விற்பனை இலாபங்களுக்கு இடம் விட்டு நோக்குகையில், தேறிய உணவு மானியமானது, 1,045 இலட்சம் ரூபாய்களால் (அல்லது 54.1 சதவீதத்தால்) அதிகரித்தது. இவ்வாண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியின் அளவு வீழ்ச்சியுற்றபோதும், அரிசியின் இறக்குமதி விலையில் 51 சதவீதங்கொண்ட (தொன்னொன்று 654 ரூபாய்களிலிருந்து 988 ரூபாய்களுக்கு) கூர்மையான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. அன்றியும் உத்தரவாதத் திட்டவிலையின் கீழும் ஓர் அதிகரிப்பு (புசலொன்றிற்கு ரூபா 12லிருந்து, ரூபா 14ற்கு) ஏற்பட்டது. பங்கீட்டு முறையின் கீழ் விநியோகிக்கப்பட்ட உள்நாட்டு அரிசி 238,159 தொன்களிலிருந்து 210,000 தொன்களுக்கு (12 சதவீதத்தால்) வீழ்ச்சியுற்றபோதிலும், விலையிற் கூடிய விதமான (16.6 சதவீதம்) அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. கல்வி, சுகாதாரம், உணவு போன்ற பொதுநலத் திட்டங்களிலீடுபட்டுள்ள இலங்கை போன்றவொரு நாட்டிற் சனத்தொகை வளர்ச்சியின் காரணமாக நடைமுறைச் செலவில் தவிர்க்கமுடியாத அதிகரிப்பு ஏற்படுதல்பற்றி வலியுறுத்திக் கூறவேண்டியதல்ல.

அரசிறை, பொதுக் கடன்கள் ஆகியவற்றால் போதுமானளவில் அடைக்கப் படமுடியாத அரசாங்கத் தொழிற்பாடுகள் தேசியவற்றத்தியிற் கூடுதலான பங்கையுட்கொள்ளுதல், வரவுசெலவுத் திட்டத் தொழிற்பாடுகளின் தேறிய விரிவுத்தாக்கத்தைக் காட்டும் ஓர் அளவுமானியமாகும். கூடுதலான பொருள் வழங்கல் அரசாங்கத்தினால் உபயோகிக்கப்படுதலுக்குச் சமமாகத் தனியார் நுகர்ச்சியில் வீழ்ச்சியேற்பட்டு, எதிரீடு செய்யப்படாதவிடத்து, அவை விரிவுச் சக்திகளை அதிகரிக்கும்.

அரசாங்கத்தின் கடன்படுதல் கடன்கொடுத்தல் இயக்கங்களினாலும், அந் நிய நன்கொடைகளினாலும் ஏற்பட்ட தேறிய வரவுகள் அல்லது கொடுப் பனவுகளினால் பணமிச்சங்களிலேற்படும் மாற்றங்களைக் குறிக்கும் தேறிய பணக் குறையானது என்றும் பதியப்படாத 7,157 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட மிகவுயர்ந்த தொகையை அடைந்தது. மீண்டெழுந் செலவுகள், மூலதனச் செலவுகள், முற்பணத் தொழிற்பாடுகளிலேற்பட்ட அதிகரிப்பு ஓரளவில் அரசிறைச் சேகரிப்புக்களின் அதிகரிப்பினால் ஈடுசெய்யப்பட்டு, தேறிய பணக்குறை இந்தப் புதிய உயர்மட்டத்தை அடைந்தது. இக் குறை நிதியீட்டப்பட்ட மூலங்கள் அட்டவணை I (2)ல் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை I (2)

பணக்குறைக்கு நிதியீட்டல் 1963/64 முதல் 1967/68 வரை

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

மூலங்கள்	1963-64	1964-65	1965-66	1966-67	1967-68*
1. வங்கியில்லாத மூலங்களிலிருந்து மொத்த நிதியீட்டம் ...	301.1	393.2	486.1	577.9	448.3
(அ) சந்தையல்லா உள்நாட்டுக் கடன் பாடுகள் ...	-1.9	50.3	112.2	72.3	9.8
(ஆ) வங்கியில்லா உள்நாட்டுச் சந்தைக் கடன்பாடுகள் ...	207.6	243.2	255.9	297.0	248.3
(இ) அந்நியக் கடன்கள், நன்கொடைகள் ...	95.4	99.7	118.0	208.6	190.2
2. வங்கித் துறையிலிருந்து உள்நாட்டுக் கடன்பாடுகள் ...	115.2	17.7	162.3	51.3	303.5
3. அரசாங்கப் பண மிச்சங்கள், பண்டவுதவி, இணைக்கிணை நிதிகளின் பாவிப்பு					
(அ) பண மிச்சங்கள் ...	45.4	19.5	- 47.2	21.5	-48.4
(ஆ) பண்டவுதவி இணைக்கிணை நிதிகள்	-	-	- 35.2	43.9	12.3
4. தேறிய பணக்குறையின் மொத்தம் ...	461.7	430.4	566.0	606.8	715.7
5. ஐ. அ. உதவி இணைக்கிணை நிதியின் மாற்றங்களுக்கான சீராக்கம் ...	2.3	-2.5	42.5	27.2	-
6. அரசாங்க நிதித் தொழிற்பாடுகளின் தேறிய விரிவுத்தாக்கம் (2+3+5) ...	162.9	34.7	122.4	56.1	267.4

* தற்காலிகமானவை

வங்கித் தொழில் முறைகளிலிருந்தான (பிரதானமாக மத்திய வங்கி) உள்நாட்டுச் சந்தைக் கடன்பாடு தேறிய பணக்குறையில் 42 சதவீதத்திற்கு வகைதந்து பிரதான நிதியீட்ட மூலமாக இருந்தமை தெளிவாகும். 1968 செத்தெம்பரில் உள்ளபடி, மத்திய வங்கியின் உடமைகளான இறைசேரி உடயங்கள் அநுமதிக்கப்பட்ட மொத்தவரையறைத் தொகையான 17,500 இலட்சம் ரூபாய்களில் 91 சதவீதமாக இருந்தது. வங்கிகளல்லா மூலங்களிலிருந்தான சந்தைக் கடன்பாடு, தனியார்துறையின் திரவநிலையைக் குறைக்கும் தன்மையுடையது. மிகக் குறைவான விரிவுச் சக்தியுடைய இத்தகைய நிதியீட்டம் தேறிய பணக்குறையின் 35 சதவீதமாக மட்டுமே இருந்தது. அரசாங்கமானது திட்டக் கடன்கள், பண்டக் கடன்கள் வடிவத்திலான அந்நிய கடன்பாடுகளையும் உபயோகித்தது. இவை மொத்தத் தேறிய பணக்குறையின் மொத்தத் தொகையில் 26 சதவீதமாக இருந்தன (இதே

வேளையிற் பண மிச்சங்களிலும் ஓர் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது). இத்தகைய நிதியீட்டம் இறக்குமதிகளினூடாக நாட்டின் பொருள் வளங்களை அதிகரிப்பதால் அது வீக்கத் தன்மையற்றதாகும். இணைக்கிணை நிதிகளையும், பண மிச்சங்களையும் உபயோகித்தல் அவ்வாறு உபயோகிக்கப்படும்போது விரிவுச்சக்திகளை விளைவிக்கும். உண்மையில் இணைக்கிணை நிதிகள் என்பன இலங்கைக்குள் ஏற்கெனவே வந்துசேர்ந்த பொருட்களின் பொருட்டு இலங்கை கொடுக்கு மதியாகவுள்ள தொகைகளாகும். பொருட்கள் வந்திறங்கியதும், அதற்குரிய பணம் இணைக்கிணை நிதிகளில் வரவு வைக்கப்படும்போது அது ஒரு சுருக்கத் தன்மையுடையதாக அமைகின்றது. ஆனால் இந்த நிதிகள் உபயோகிக்கப்படும்போது அவை விரிவுத்தாக்கமுடையவையாகும்.

முழுமையாக நோக்குமிடத்து, 1967/68ல் அரசாங்க இயக்கங்களின் தேறிய விரிவுத் தாக்கம் முந்திய ஆண்டிலும்பார்க்க (2,110 இலட்சம் ரூபாய்களால்) மிக உயர்ந்ததாகும். அந்நிய உதவிகளும், வங்கியல்லா உள்நாட்டுச் சந்தைக் கடன்பாடுகளும் முந்திய ஆண்டின் மட்டத்திலும்பார்க்கக் குறைவுற்றன. அரசாங்கப் பிணைகளினூடாக அரசாங்க இயக்கங்களுக்குப் பெரிய அளவுள்ள பணத்தை வங்கியல்லா மூலங்கள் உதவுவதைத் தூண்டுவதற்கு அரசாங்கமானது நாணயச் சபையின் விதந்துரைகளுக்கு அமைய நீண்டகால (21-25 ஆண்டுகள்) கடன்களின்மீதான வட்டிவீதங்களை 4½ சதவீதத்திலிருந்து 5½ சதவீதத்திற்கு உயர்த்தியது. அரசாங்கப் பிணைகளுக்கு உதவப்பட்ட தொகையிலேற்பட்ட வீழ்ச்சி தனியார் துறையின் கைத்தொழில், ஏனைய முதலீட்டத் துறைகளிற் கிடைக்கக்கூடியதாயிருந்த வாய்ப்புக்கள் ஓரளவிற்குக் காரணமாகும். இதன் பயனாலும் அந்நிய கடன்கள், நன்கொடைகளிலிருந்து கிடைத்த தொகையின் வீழ்ச்சியினாலும், அரசாங்கமானது மத்திய வங்கியிடமிருந்தான கடன்பாடுகளை 1,764 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரிக்க வேண்டியிருந்தது.

வரவுசெலவுத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோது 1967/68ற்கு எதிர் பார்க்கப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டக்குறை 7,681 இலட்சம் ரூபாய்களாக விருக்கையில், மதிப்பிடப்பட்ட தேறிய பணக்குறை (கடன் ஆழ்நிதி உதவுத் தொகைகளுக்கும், பொதுப்படுகடனின் நேரடிக் கொடுப்பனவுகளுக்கும் சீராக்கஞ் செய்யப்பட்டபின்) 6,425 இலட்சம் ரூபாய்களாக இருந்தது. பின்வரும் அட்டவணை 1967/68ல் மூல மதிப்பீடுகளை உண்மையான (தற்காலிக) மதிப்பீடுகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை I (3)

தேறிய பணக்குறைக்கு நிதியீட்டல் 1967/68

(அதாவது வரவுசெலவுத் திட்டக் குறையிலிருந்து ஆழ்நிதி உதவுத் தொகைகளும், பொதுப்படுகடனின் நேரடிக் கொடுப்பனவுகளும் நீக்கி)

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

மூலம்	மூல மதிப்பீடு (எதிர்பார்க்கப்பட்டது)	உண்மையான (தற்காலிக)	மிகை அல்லது குறை (-)
1. அந்நிய நிதி (பண்டத் திட்ட உதவி)	224.4	190.2	-34.2
2. உளனூர்க் கடன்கள்			
(அ) சந்தைக் கடன்பாடுகள்	275.0	248.3	-26.7
(ஆ) சந்தையல்லாக் கடன்பாடு	47.0	9.8	-37.2
3. மொத்தம்	546.4	448.3	-98.1
4. தேறிய பணக் குறை	642.5	715.7	+73.2
5. வங்கிக் கடன்பாடு (4-3)	96.1	267.4	171.3

எதிர்பார்க்கப்பட்ட தேறிய பணக்குறையானது பெரும்பாலும் விரிவுச் சக்தியல்லா மூலங்களிலிருந்து நிதியீட்டப்படுமெனவும், அடைக்கப்படாத இடையாகிய 961 இலட்சம் ரூபாய்கள் விரிவுச் சக்தியுடைய வங்கிக் கடன் பாடுகளினால் நிதியீட்டப்படுமெனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. எனினும், விரிவுத்தன்மையில்லா மூலங்களிலிருந்து கிடைத்த தொகை 981 இலட்சம் ரூபாய்களால் குறைவுற்று, தேறிய பணக்குறையிலும் 732 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட அதிகரிப்புக் காணப்பட்டது. எனவே, விரிவுத் தன்மையான மூலங்களிலிருந்தான கடன்பாடு 1,713 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு அதிகரித்தது.

1967/68ன் வரவுசெலவுத் திட்டம் புகுத்தப்பட்டபின்னர், இரண்டு முக்கியமான முடிவுகள் அரசிதறையினதும் செலவினதும் அமைப்பினை மாற்றியுள்ளன. ஒன்று, 1967 நவம்பரிலேற்பட்ட நாணய மதிப்பிறக்கமும், மற்றையது, பின்புகுத்தப்பட்ட அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்த்திட்டமுமாகும். நாணய மதிப்பிறக்கத்தின் தாக்கத்தைத் தணிப்பதற்காகச் சில வகுப்புக்களைச் சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கு இடைக்காலப்படி வழங்கப்பட்டமையில் மீண்டெழுஞ் செலவு 650 இலட்சம் ரூபாய்களால் உயர்வுற்றுது.

தேறிய பணக்குறையிலேற்பட்ட உயர்ச்சி, பெரும்பாலும் 1967 நவம்பரின் நாணய மதிப்பிறக்கத்தைத் தொடர்ந்து அரிசி இறக்குமதி விலையின் கூரிய அதிகரிப்பினால் தேறிய உணவு மானியம் 800 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தமையினாலும், சில வகுப்பைச் சேர்ந்த அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட இடைக்காலப்படியின் அதிகரிப்பினால் ஏற்பட்ட 650 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட அதிகரித்த செலவினாலும் ஏற்பட்டதாகும். 1967/68ன்போது அரசாங்கமானது வங்கித் தொழில் முறைகளின் உடைமையிலிருந்த உணவு இறக்குமதி உண்டியல்களை 216 இலட்சம் ரூபாய்களாற்ற குறைத்தது. செலவிலேற்பட்ட இவ்வதிகரிப்புகள் எதிர்பார்க்கப்பட்டதிலும் பார்க்க அரசிதறையானது 1,065 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தமையால் ஓரளவு எதிரீடுசெய்யப்பட்டது.1

அரசாங்க இயக்கங்களின் விரிவுத்தாக்கம் திரவநிலையை அதிகரிப்பத னூடாகப் பணநிரம்பலின்மீது நேரடியான விளைவுகளையும், பொதுமக்களின் கையில் மேல் மிகுதியான கொள்வனவு வலுவைத் தருவதால் பொதுப்படையான விலைவாசிகரிப்பு விளைவுகளையும், இறக்குமதிகளின்மீது சென்றடையத் தக்க செலவுகளினூடாகச் சென்மதி நிலுவைகளின்மீது மேலும் அழுக்க விளைவுகளையும் உண்டு பண்ணக் கூடியதாகும்.

அரசாங்க இயக்கங்களின் தேறிய விரிவுத் தாக்கம், சில எதிர்வினைவான காரணிகள் இருந்திராவிடில், மிகப் பார தூரமான நாணய விரிவினை உண்டு பண்ணியிருக்கும். ஆனால், உண்மை உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட திருப்திகரமான அதிகரிப்பு, வெளிநாட்டு வங்கிச் சொத்துக்களின் வீழ்ச்சி ஆகிய காரணிகள் விரிவுத்தாக்கத்திலிருந்து பாதுகாத்தன.

1968/69ற்கான வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் (1968 செத்தெம்பரில் நாடாளுமன்றத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்டது) எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ள தேறிய பணக்குறை ரூபா 7,012 இலட்சமாகும். இதில் பெரும்பகுதியை விரிவுத்தன்மையற்ற மூலங்களிலிருந்தும் 115 இலட்சம் ரூபாய்களை மட்டும் வங்கிக் கடன்பாடுகளினாலும் நிதியீட்டுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளது. ஆயினும், இதன் விரிவுத்தாக்கம் கூடுதலாயமையக் கூடும். பிரதானமாக, இவ்வாண்டிற் தனியார் துறையின் சொந்தக் கொடுகடன் தேவைகள் கணிசமானதாய் அமையக்கூடுமாதலால் இது கவனமாகக் கண்காணிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

1968/69ற்கான வரவுசெலவுத் திட்டம் உள்நாட்டு வரிகளில் ஒருசில மாற்றங்களை முன்மொழிந்துள்ளது. வரிமுறை விசாரணை ஆணைக் குழுவினால்

1. வரவுசெலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டபோது எதிர்பார்க்கப்பட்ட அரசிதற 20,499 இலட்சம் ரூபாய்களாகும்.

முன்மொழியப்பட்ட ஏனைய சில வரிச் சீரமைப்புகள்! உடனடியாக நடைமுறைக்கு வரமாட்டா.

1968/69ற்கான வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் பணக்குறைக்கு விரிவு விளைவிக்கத்தக்க மூலங்களிலிருந்தான நிதியீட்டம் 115 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு வரையறுக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை மீறப்படுவதற்கான அறிகுறிகள் உள்ளனவெனினும், இறுதிப் பலன்கள், வரவு செலவுத் திட்டம் கையாளப்படுததிலும் உதவித் திட்டங்களிலிருந்தான வரவுகளிலும் தங்கியிருக்கும். வரிமுறையானது உயர்ந்த வரி வீதங்களைத் தவிர, தேசிய உற்பத்தியிலேற்பட்ட அதிகரிப்பில் ஒரு கணிசமான பங்கை உட்கொள்ளவில்லை. இது, பிரதானமாக, வருமானங்களிலேற்பட்ட அதிகரிப்பு கிராமியப் பிரதேசங்களிற் கூர்மித்துள்ளதாலும், வருமானங்களை மீள்ப்பகிர்ந்தளிக்கும் கொள்கைகள் சென்ற காலங்களிற் கடைப்பிடக்கப்பட்டமையாலுமாகும். இந் நிலைமைகளிற் பொருள்வளங்களைத் திரட்டும் முறைகளிற் லொரு மாற்றம் தேவையாகின்றது.

வருமானத்தின் வளர்ச்சிவீதம் வரியின் அடிப்படையை விரிவடையச் செய்யும். விருத்தியடைகின்ற இலங்கை போன்றவொரு நாடு நேரடி வரிகளில் அதிக தூரம் நம்பியிருக்க முடியாது. அதே வேளையிற் பிரதான அரசிறை மூலமாக சுங்கத் தீர்வைகளிற் தங்கியிருத்தல் பொதுத் துறையின் அரசிறை நெகிழ்ச்சியைக் குறைக்குந் தன்மையுடையது. இறக்குமதிகளின்மீது கொள்விலை அல்லது அளவுக் கட்டுப்பாடுகளும், ஏற்றுமதிகளின் விலை வீழ்ச்சியும் அரசிறை மூலங்களிற் சுங்கத் தீர்வைகள் ஒரு பிரதான மூலமாக விளங்கும் முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்கத்தக்கது. எனவே, மொத்த விற்பனை வரியானது ஒரு பிரதான அரசிறை மூலமாக அதிகரித்து இடம்பெற்று வருகின்றது. இது, மறைமுக வரிகள் விதிக்கப்படவேண்டிய தேவையை வலியுறுத்துகின்றது. ஏனெனில், அத்தகைய அதிகரித்த வருமானங்கள் செலவிடப்படுகின்ற வேளையில் ஒரு பகுதியை அப்புறப்படுத்துவதற்கு மட்டுமன்றி, ஆக்கச் செலவமைப்புக்களினூடாக சுதந்திரமான சந்தைச் சக்திகளை இயக்கி பொருள்வளங்கள் பங்கீடு செய்யப்படுவதில் ஒரு பிரதான அம்சம் வகிப்பதற்கும் இடமளிக்கின்றது. செலவு வரிகள் சேமிப்புகளுக்கு நன்மையளிப்பதால், வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பனவாகும். நுகர்வோர் தமது வரி இறுத்தலைப் பின்போடுவதற்காக நுகர்ச்சியைக் குறைப்பதற்கும், அவ்வாறு சேமிக்கப்பட்ட தொகையில் ஒரு வருமானம் (வட்டி) உழைப்பதற்கும் விருப்ப வசதி கிடைக்கின்றது. இத்தகைய மறைமுக வரிகள் நுகர்ச்சியின்மீது சென்றடைவதால் சிறிய சேமிப்பாளர்களுக்கு மாறாகப் பெரிய சேமிப்பாளர்களுக்கே நன்மையளிப்பதாயுள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகளோடு, விலைகளை ஒரு திணிப்பான இயக்கக் கருவியாக உபயோகித்தல், பொருள்வளங்களைப் பங்கிடுவதற்கு மட்டுமன்றி, மேலதிக கேள்விகளின் ஒரு பகுதியை உட்கொள்ளுவதனால் அத்தகைய மேலதிக கேள்விகளையும் கட்டுப்படுத்த வல்லதாகும்.

விலைக் கொள்கைகள்பற்றி 1965 திசெம்பரில் அமைச்சரவைத் திட்டக் குழுவினால் நியமிக்கப்பட்ட குழு, தனது அறிக்கையை 1966 திசெம்பரில் வெளியிட்டது. இக்குழு அரசாங்கத் தொழிற்றுறைகளினூற் கையாளப்பட்ட விலைக் கொள்கைகளைப் பரிசீலனை செய்தது. இக்குழு தனது அறிக்கையில் பல கூட்டுத்தாபனங்களின் உற்பத்திகள், சேவைகள்பற்றி அரசாங்கம் ஒரு திட்ட வட்டமான விலைக் கொள்கையை வைத்திருக்கவில்லையென்றும், ஒரு கூட்டுத் தாபனம் அத்தகைய அதிகாரங்களை உடையதாயுள்ளவிடத்து அரசியற் காரணங்கள் அத் தொழிற்றுறையின் பொருளியற் திறன்விருத்தியிலும்பார்க்க முதலிடம் பெற்றுள்ளனவென்றும், ஏய விடயங்களில் தொகைகள் விருத்தியாதல் பொதுநலக் காரணங்களாற் தடுக்கப்பட்டுள்ளதென்றும் அவதானித்துள்ளது. சகல வரிகளும் இறுக்கப்பட்டபின்னர், ஒரு குறைந்த பட்சமான இலாபத்தை (அரசாங்கக் கடன்களுக்குரிய வட்டி வீதத்திலும் பார்க்க ஒரு சதவீதமாவது மேலாயிருக்கக்கூடியபடி) வரையறுதி செய்யும் முறையில் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமென இக்குழு விதந்துரை கூறியுள்ளது.

1. வரிமுறை விசாரணை ஆணைக் குழுவின் அறிக்கை, 1968ம் ஆண்டின் 10ம் இலக்க இலங்கைப் பருவப் பத்திரிகை, அரசாங்க அச்சகம், கொழும்பு, 1968.

(ii) தனியார் துறைக்கு வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்

1968ல் தனியார் துறைக்கான வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடனில் 2,910 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்டவொரு பெரிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. இது, 1967ல் ஏற்பட்ட 1,050 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடற்பாலது. இது, அண்மை ஆண்டுகளில் என்றும் புதியப்படாத மிக உயர்ந்த தொகையாகும். முற்பணங்களில் மிகக்கூடிய அதிகரிப்பு, கடன்களிலேயே ஏற்பட்டது; மேலதிகப் பற்றுக்கள், இறக்குமதி உண்டியல்கள், ஏற்றுமதி உண்டியல்களிலும் கணிசமான அதிகரிப்புகள் காணப்பட்டன. ஆண்டின், இறுதியில் வெளிநின்ற கொடுகடன்களின் தொகை அதிகரித்த மைக்கு முக்கியமாகக் கைத்தொழில் வர்த்தகத் துறைகளுக்கான முற்பணங்கள் வகைகூறின. விவசாயக் கொடுகடன் துறையில் 1967/68 பெரும் போக, 1968 சிறுபோகங்களுக்கு, புதிய விவசாயக் கொடுகடன் திட்டத்தின் கீழ் வங்கிகளால் வழங்கப்பட்ட கடன்களின் தொகை முன்புள்ள திட்டங்களின்கீழ் எந்த ஆண்டிற்கும் உரியதைவிடக் கூடுதலாயிருந்தது. விவசாயக் கடன்களின் அதிகரிப்புக்கு ஏற்றவாறு உற்பத்தி அதிகரித்ததோடு, தொடர்ந்து கிராமியப் பகுதிகளில் பணப்புழக்கமும் உயர்வுற்றது. பின்வரும் அட்டவணை தனியார் துறைக்கான வர்த்தக வங்கி முற்பணங்களைச் சுருக்கமாகத் தருகின்றது.

அட்டவணை I (4)

தனியார் துறைக்கான வர்த்தக வங்கிகளின் முற்பணங்கள்

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

விடயம்	திசம்பர் இறுதி			மாற்றம் 1967/68
	1966	1967	1968	
(அ) சேகரிப்பு நிலையிலுள்ள பணவிடயங்கள்*	107.1	56.9	52.5	— 4.4
(ஆ) உள்ளூர் உண்டியல்கள் ...	—	—	0.1	+ 0.1
(இ) இறக்குமதி உண்டியல்கள் ...	35.3	55.6	89.4	+ 33.8
(ஈ) ஏற்றுமதி உண்டியல்கள் ...	52.4	53.4	80.2	+ 26.8
(உ) மேலதிகப் பற்றுக்கள் ...	391.9	418.9	497.8	+ 78.9
(ஊ) கடன்கள் ...	338.1	444.8	600.7	+ 155.9
மொத்தம் ...	924.8	1,029.6	1,320.6	+ 291.0

*இவ்வகுப்பில், சேகரிப்புக்கு அனுப்பப்பட்ட காசோலைகளாகவுள்ள வங்கிகளிடையேயான கடன்கள் ஒரு சிறு பகுதியாகவே அமைந்துள்ளது. இதில் பெரும்பகுதியாக, உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தின்கீழ் உணவுப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு நிதியீட்டும் முகமாகக் கூட்டுறவுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட மிகக் குறுகிய தவணை முற்பணங்களும், கொள்வனவு செய்யப்பட்ட பணவிடயங்களும் உள்ளன.

வெளிநின்ற வங்கிக் கொடுகடன் தொகை 1968ல் ஓர் உச்சத்தை அடைந்தது. கொடுகடனின் அமைப்பிற்கு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் காணப்பட்டன. கைத்தொழிற்நேவைகளுக்கான முற்பணங்கள் அளவிலும், மொத்தக் கொடுகடனின் தொடர்பிலும் குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டன. வர்த்தக முற்பணங்களுள் ஏற்றுமதி வணிகத்திற்கும், உரம்போன்ற நடுத்தரப் பொருட்களின் இறக்குமதிகளுக்குமான கொடுகடன்களில் அதிகரிப்புகள் ஏற்பட்டன. விவசாயக் கொடுகடன்களின் விரிவுபற்றி ஏற்கனவே கூறப்பட்டிருப்பதோடு, இதன் பின்னுள்ள பகுதியொன்றில் விரிவாகவும் ஆராயப் பட்டுள்ளது. நுகர்ச்சித் தேவைகளுக்கான முற்பணங்களில் வீழ்ச்சியேற்பட்டு, மொத்த முற்பணங்களில் அவற்றின் பங்கும் கணிசமாகக் குறைவுற்றது.

(iii) பணநிரம்பல்

1967 திசெம்பர் இறுதிக்கும், 1968 திசெம்பர் இறுதிக்குமிடையில், பணநிரம்பலானது, முந்திய ஆண்டில் ஏற்பட்ட 9 சதவீத அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில், 1,060 இலட்சம் ரூபாய்களால் அல்லது 5.8 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. ஆயினும் சராசரி மாதாந்த மட்டங்களிலேற்பட்ட அதிகரிப்பு 1967ன் 2.7 சதவீதத்திற்கு எதிராக, 1968ல் 6.9 சதவீதமான உயர்ந்த அளவில் இருந்தது. மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்குப் பணநிரம்பல் வகித்த விகிதசமம் 1967ற்குரிய 4.7 சதவீதத்திலிருந்து 1968ல் 5.3 சதவீதத்திற்கு அதிகரித்ததோடு, கேள்விவைப்புக்களின் சுழல்வு வீதமும் 1967ற்குரிய 1.60ல் இருந்து 1968ல் 2.06 ஆக அதிகரித்துள்ளது.

அட்டவணை I (5), 1967 திசெம்பர் இறுதிக்கும், 1968 திசெம்பர் இறுதிக்குமிடையில் பணநிரம்பலில் மாற்றத்தை விளைவித்த காரணிகளைக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை I (5)

பணநிரம்பலின் மாற்றங்கள்

(1967 திசெம்பர் இறுதியிலிருந்து 1968 திசெம்பர் இறுதி)

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

பணநிரம்பலைப் பாதிக்கும் காரணிகள்	தொகை
*. விரிவுக் காரணி:	
(அ) தனியார் துறைக்கான வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்*	173.5
(ஆ) அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்	90.6
(இ) வங்கித் துறையிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கான கொடுகடன்	192.0
(ஈ) சீராகக்கங்கள்	0.2
	456.3
2. சுருக்கக் காரணிகள்:	
(அ) வங்கித் தொழிலின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களில் வீழ்ச்சி (தேறிய)	115.7
(ஆ) தனியார் துறையின் தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்களில் அதிகரிப்பு* ...	101.4
(இ) அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களின் தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்களின் அதிகரிப்பு	23.2
(ஈ) வர்த்தக வங்கிகளின் ஏனைய பொறுப்புக்களில் (தேறிய) அதிகரிப்பு	40.9
(உ) அரசாங்கப் பணமிச்சங்களில் அதிகரிப்பு	69.4
(ஊ) மத்திய வங்கியின் ஏனைய பொறுப்புக்கள், கணக்குகளில் அதிகரிப்பு	0.2
	350.8
3. பணநிரம்பலின் அதிகரிப்பு	105.6

* கூட்டுறவு நிலையங்களும் உட்பட

பணநிரம்பலின் வளர்ச்சியைப் பாதித்த பிரதான காரணி, அரசாங்கத்துக்கும், அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்குமான கொடுகடன் விரிவெயாகும். அரசாங்கத்திற்கான கொடுகடன் 1,920 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தது. ஆயினும், இவ்வதிகரிப்பில் மூன்றிலொரு பகுதி, அரசாங்கத்தின் பண மிச்சங்கள், பெரும்பாலும் இணைக்கிணை நிதிகளாக உள்ளவை அதிகரித்தமையால், எதிரீடுசெய்யப்பட்டது.

அட்டவணை I (2)ல் உள்ள வரவுசெலவுத் திட்டத் தரவுகளைப் பணநிரம்பற் தரவுகளுடன் ஒப்புநோக்குமிடத்து, அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டத் தொழிற் பகுதிகளின் பயனால் மத்திய வங்கியிடமிருந்து பெரிய அளவுகளிற் கடன்பட வேண்டியிருந்தமை தெரிகிறது. இக்கடன்கள் பெரும்பாலும்,

வர்த்தக வங்கிகளின் உடைமையிலிருந்து அரசாங்க இறக்குமதி உண்டியல்களை மீட்பதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டன. இறக்குமதி உண்டியல்களை மீட்டல் பண மிச்சங்களைக் குறைப்பதற்கு அல்லது மத்திய வங்கிக் கொடுகடன் பெறுவதற்குத் தொடர்புபடுத்துமாதலால், அது விரிவுத்தாக்கத்தை விளைவிக்கும் என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். அத்தகைய கொடுகடன்களைக் கையாளுதல் வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன் மூலமாக வரவுசெலவுத் திட்டக் குறைக்கு நிதியீட்டுதல் போன்றதாகும்.1

தனியார் துறைக்கான (அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களை நீக்கி) வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன் 1,740 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்ததெனினும், அதைப் பெருமளவில் எதிரீடுசெய்து, தவணை சேமிப்பு வைப்புக்கள் 1,010 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தும், வர்த்தக வங்கிகளின் ஏனைய பொறுப்புக்கள் (தேறிய) 410 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தும் இருந்தமையால், தனியார் துறையின் தேறிய விரிவுத் தாக்கம் 320 இலட்சம் ரூபாய்களாக உள்ளது. அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களே வர்த்தக வங்கிகளிடமிருந்து தமது கடன்பாடுகளை 910 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்ததன் வாயிலாக விரிவுத்தாக்கத்திற்கு மிகக் கூடிய பங்கு கொடுத்தன. எனினும், இதில் ஒரு பகுதி அவற்றின் தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்கள் 230 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தமையாற் தணிக்கப்பட்டது.

வங்கிகளின் வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட 1,160 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட வீழ்ச்சியின் சுருக்க விளைவு, அரசாங்கத் துறையினாலும் தனியார் துறையினாலும் இயற்றப்பட்ட விரிவுச் சக்திகளின் தாக்கத்தை (இவை எல்லாமாகக் கொடுத்த ஏறக்குறைய 2,230 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட விரிவு விளைவை) ஓரளவு குறைத்தது.

(இ) வெளிநாட்டுக் கொடுப்பனவுகள்—1968

சென்மதி நிலுவை நிலைமை தொடர்ந்தும் கடினமாகக் காணப்பட்டது; இது வர்த்தக மாற்றுவிதமானது. முந்தைய ஆண்டின் நிலையிலும்பார்க்கக் கூர்மையாகச் சீர்கேடு அடைந்தமையோடு தொடர்புடையதாகும். ரூபா நியதியில் விலைப்போக்குகள் சாதகமாக இருந்தபோதிலும், தேயிலைக்கான வெளிநாட்டு விலை உண்மையில் வீழ்ச்சியுற்றது.

ஏற்றுமதிவருவாய்கள், கட்டிலணவையும் கட்டிலகாதவையும், 1967ற் குரிய 19,120 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 1968ல் 22,290 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு 16.6 சதவீதத்தால் அதிகரித்தன. இறக்குமதிகள் இதிலும் கூடிய துரிதமாக 1967ற்குரிய 22,010 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 1968ல் 25,750 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு 17.0 சதவீதத்தால் உயர்வுற்றன. இந்த நடைமுறைக் கணக்குக் கொடுக்கல்வாங்கல்களின்பேரில் சென்மதி நிலுவைக் குறையானது முந்தைய ஆண்டிலும்பார்க்க 570 இலட்சம் ரூபாய்களால் உயர்வுற்றது. அட்டவணை I (6), சென்மதி நிலுவைக்குறை நிதியீட்டப்பட்ட முறைகளைக் காட்டுகின்றது.

1. அரசிறை, செலவு பற்றிய மதிப்பீடுகள் காட்டப்பட்டுள்ள அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டத்தில், இந்த இறக்குமதி உண்டியல்கள் அரசாங்கச் செலவில் ஒரு பகுதியாகப் புகுத்தப்படவில்லை. இவ்வகையால் அவை அரசாங்கப் பணக்குறைக்கு வங்கித்துறையிடமிருந்தான ஒரு நிதியீட்டல் மூலமாகாது விலக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, இக் கொடுகடன்கள் அதிகரித்த ஆண்டுகளில் மொத்தப் பணக்குறையும் அதன் விரிவுத்தாக்கமும் குறைமதிப்பீடு செய்யப்படும், அவை வீழ்ச்சியுற்ற ஆண்டுகளில் பணக்குறையானது மிகைமதிப்பீடு செய்யப்படும் உள்ளன. பணநிரம்பல் பற்றிய பகுப்பாய்வில் இவ்விறக்குமதி உண்டியல்கள் வங்கித்துறையிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கான கொடுகடனின் பகுதியெனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளன. வங்கித் துறைக்குரிய அரசாங்கக் கடன்பாடுகளிலேற்படும் மாற்றங்கள் உள்நாட்டுக் கேள்வியின்மீது அரசாங்க நடவடிக்கைகள் ஏற்படுத்திய விளைவின் ஒரு பகுதியையே பிரதிபலிக்கும். வரவுசெலவுத் திட்ட தொழிற்பாடுகள் அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டம் என்ற பகுதியிற்கு காட்டப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை I (6)

இலங்கையின் சென்மதி நிலுவைகள் 1963-1968

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

விடயம்	1963	1964	1965	1966	1967	1968 (அ)
1. வணிகப் பொருள் ஏற்றுமதிகள் க. ஏ. பெ. ...	1,708	1,767	1,909	1,674	1,650	1,975
இறக்குமதிகள் கொ. கா. க.	1,869	1,960	1,922	2,018	1,985	2,341
வர்த்தக நிலுவை	161	192	13	344	335	366
2. சேவைகள்	20	7	31	16	24	3
3. மாற்றற் கொடுப்பனவுகள்	13	40	40	37	22	23
4. நடைமுறைக் கணக்கு நிலுவை	168	160	59	290	289	346
நிதியீட்டல் முறை						
5. தனியார் மூலதனம்						
(i) நீண்ட தவணை	+	5 +	1 -	4 -	16 -	6 - 12
(ii) குறுகிய தவணை	-	5 -	9 -	18 -	18 +	8 - 7
6. உத்தியோகபூர்வமானதும் வங்கித் தொழிலினதும் மூலதனம் (ஆ)						
(i) தேறிய வெளிநாட்டு நீண்ட தவணைப் பொறுப்புக்களில் மாற்றம்	+	75 +	7 +	36 +	153 +	167 + 326
(ii) தேறிய வெளிநாட்டுக் குறுகிய தவணைப் பொறுப்புக்களில் மாற்றம்	+	46 +	59 +	22 +	71 +	269 + 174
(iii) வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களில் மாற்றம்	+	42 +	111 -	89 +	122 -	131 - 14
(iv) ஏனையவை	...	...	...	...	2 -	6 - 6
7. பிழைகளும் தவறுகளும்	+	4 -	8 -	6 -	16 -	12 - 25

(அ) தற்காலிகமானவ.

(ஆ) சக அடையாளம் சொத்துக்களில் வீழ்ச்சியை அல்லது பொறுப்புக்களில் அதிகரிப்பைக் குறிக்கும்.

பணநியதியில் இறக்குமதிகள், முக்கியமாக நாணய மதிப்பிறக்கத்தின் காரணத்தால், மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பிலும்பார்க்க விரைவாக உயர்ந்தன. 1968ல் நுகர்ச்சியில் இறக்குமதிகளின் பங்கு முந்திய ஆண்டிலும்பார்க்க உயர்வாக இருந்தது. தனியார் நுகர்ச்சியின் இறக்குமதிக் குணகம் 1967ன் 0.15ல் இருந்து 1968ல் 0.17ற்கும், மூலதன வாக்கம் 0.23ல் இருந்து 0.24ற்கும் உயர்வுற்றன. இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டமையும், நாணய மதிப்பிறக்கத்தினால் ஏற்பட்ட விலையதி கரிப்பும் இறக்குமதிகளின்மீது தங்கியிருத்தலை அதிகரித்தன. இறக்கு மதிக் குணகத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பத்தில், சென்மதி நிலுவை நிலைமையின்மீதான அதன் விளைவுகள் நிலுவைக்குறையை மிகவும் அதிகரிக்கவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது, நாணய மதிப்பிறக்கத்தின் பின் ஏற்றுமதி வருவாய்கள் ரூபாநியதியில் அதிகரித்தமையாலாகும். ஏற்று மதிகள் 3,450 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தன. ஆயினும், வர்த்தக நிலுவை பாதகமாக இருந்தது. இதில் மூன்று காரணிகளின் அதாவது, விலை, அளவு, வர்த்தக மாற்றுவிதம் ஆகியவற்றின் விளைவுகள் கலந்துள்ளன. எனினும், தேயிலையினது அந்நிய விலை வீழ்ச்சியுற்றுள்ளமையில், அதன் விலை விளைவுகளும், வர்த்தக மாற்றுவித விளைவுகளும் நாணய மதிப்பிறக்கத்தின் விளைவால் ஏற்பட்டதெனக் கருதத்தக்கதாயிருக்கையில், அளவு அதிகரிப்பு தன்சுயமாகவே நிற்கின்றது. தேயிலை ஏற்றுமதிகளின் அளவு உண்மையில் வீழ்ச்சியுற்றதென்பது கவனிக்கத்தக்கது; இரப்பரின் கொள்வனவுக்காக இரு புடை ஒப்பந்தங்கள் இருக்கின்றமை இரப்பரின் முழு உற்பத்தியையும், விற்பனை செய்வதில் எவ்வித பிரச்சினைகளையும் தருவதற்கில்லை; தேங்காய்களினதும் தெங்குப் பொருட்களினதும் அளவு விளைவுகள் ஏற்றுமதி வருவாய்களில் ஒரு சிறிய பங்கினைமட்டுமே தருகின்றன.

1968ம் ஆண்டிற்கான அந்நிய செலாவணி வரவுசெலவுத் திட்டமானது அ.செ.உ.சா. திட்டம் புகுத்தப்பட்டபின்னர், குறிப்பிடத்தக்க அளவால் திருத்தியமைக்கப்படவேண்டிய நேரிட்டது. மூல வரவுசெலவுத் திட்டம், 19,500 இலட்சம் ரூபாய்கள் என்ற ஏற்றுமதி முன்மதிப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கையில், உண்மையான ஏற்றுமதி வருவாய்கள் (மீள ஏற்றுமதிகள் உட்பட) 20,350 இலட்சமாக விளங்கின. ஏற்றுமதி வருவாய்களிலேற்பட்ட இச்சீர்திருத்தம் முக்கியமாக நாணய மதிப்பிற்ககத்தின் விளைவால் விலைகள் 20 சதவீதத்தால் உயர்ச்சியற்றமையூலாகும் என்பது முன்பு கூறப்பட்டது; இத்துடன் கூடவே ஏற்றுமதி அளவும் சிறிய அளவால் விரிவுற்றது.

இறக்குமதிப் பொருட்களின் பகுப்பை, 'அ', 'ஆ' தொகுதிகளாகக் கணித்துக் கொள்வதற்கு இறக்குமதித் திட்டத்தை 1968 மே மாதத்தில் திருத்தியமைக்கவேண்டியதாயிற்று. மூல இறக்குமதித் திட்டத்தில் 22,340 இலட்சம் ரூபாய்கள்கொண்ட பொருள்வங்குகளின் பங்கீடு உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர், செலாவணிச் சீர்திருத்தங்களின்பின் இத்தொகை உயர்த்தப்பட்டது. 1968 திசெம்பர் இறுதிவரை 'அ' தொகுதியைச் சேர்ந்த விடயங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உத்தரவுச் சீட்டுகளின் மொத்தத் தொகை 22,560 இலட்சம் ரூபாய்களாக விளங்கிற்று. அதே வேளையில் மேலும் 3,270 இலட்சம் ரூபாய்கள்கொண்ட பெறுமானத்திற்கு 'ஆ' தொகுதி இறக்குமதிகளுக்கு உத்தரவுச் சீட்டுக்கள் வழங்கப்பட்டன. 'ஆ' தொகுதியிலுள்ள கட்டற்ற பொது உத்தரவுச் சீட்டுகளின்கீழ் திறக்கப்பட்ட நாணயக் கடிதங்கள் 3,080 இலட்சம் ரூபாய்களாக விளங்கின.

இந்த இறக்குமதித் திட்டத்திற்கு நிதியீட்டுவதற்குக் கிடைக்கக்கூடிய தாயிருந்த மொத்த வெளிநாட்டு வளங்கள் 28,110 இலட்சம் ரூபாய்களாக விருந்தன. இதில் உட்பட்டுள்ள கூறுகளாவன, ஏற்றுமதி வருமானங்கள் 19,750 இலட்சம் ரூபாய்களும், உத்தியோகபூர்வ மூலதன உட்பாய்வுகள் 3,400 இலட்சம் ரூபாய்களும் (இதில் கடன்கள் உட்பட்ட பண்ட உதவிகள் 2,950 இலட்சம் ரூபாய்கள், நன்கொடைகள் 420 இலட்சம் ரூபாய்கள்), சர்வதேச நாணய நிதியிலிருந்து மீளக் கொள்வனவுகளைத் தேற்றிய எடுப்பனவுகள் 1,650 இலட்சம் ரூபாய்களும், இருபுடை ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கான கடன்பாடாடுகளின் அதிகரிப்பு 420 இலட்சம் ரூபாய்களும், அந்நிய வங்கி மூலங்களிலிருந்தான குறுகிய தவணைக் கடன்பாடுகள் 290 இலட்சம் ரூபாய்களும். வழங்கப்பட்ட உத்தரவுச் சீட்டுகளின் மொத்தத் தொகையின்பேரிலும், க.பெ.உ. விடயங்களுக்காகத் திறக்கப்பட்ட நாணயக் கடிதங்களின் பேரிலும் 1,200 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்டதொரு தொகை இவ்வாண்டின் இறுதியில் வெளிநின்றது.

சர்வதேச நாணய நிதியே குறுகிய தவணை நிதிகளுக்கு முக்கிய மூலமாக அமைந்தது. இவ்வாண்டின்போது 2,130 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட தொகை எடுக்கப்பட்டது. இதில் 1,150 இலட்சம் ரூபாய்கள் ஏற்றுமதி வருமானங்களின் தளம்பல்களுக்கான நிவாரண நிதியீட்டத் திட்டத்தின்கீழும், 980 இலட்சம் ரூபாய்கள் அ.செ.உ.சா. திட்டம் புகுத்தப்படுவதற்குமுன் 1968 மே 5ல் முடிவாக்கப்பட்ட மூன்றாவது துணைநில ஒப்பந்தத்தின்கீழும், உள்ளனவாகும். இவ்வாண்டில் 480 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்டவொரு மீளக் கொள்வனவு செய்யப்பட்டமை தேறிய எடுப்பனவுகளை 1,650 இலட்சம் ரூபாய்களுக்குக் குறைத்தது. இது, 1967ன் தேறிய எடுப்பனவாகிய 1,050 இலட்சம் ரூபாய்களுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

பலதரப்பட்ட கடன்பாட்டு ஒழுங்குகளினாலும், சர்வதேச நாணய நிதியிலிருந்தான எடுப்பனவுகளினாலும், வெளிநாட்டு இருப்புச் சொத்துக்கள் (ஸ்டேர்லிங் கடன்களையும் ஆள்நிதிகளையும் தேற்றி) 1967ற்கு உரிய 4,070 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 1968ல் 4,174 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு அதிகரித்தன. ஆயினும், மத்திய வங்கியின் பலநாட்டு ஒதுக்குநீதி, 1967ற்கு

உரிய 2,604 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 2,355 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கு வீழ்ச்சியுற்றது. ஆனால், வர்த்தக வங்கிகளினதும் அரசாங்க முகவர்களினதும் வெளிநாட்டு மிச்சங்கள் முறையே, 1,199 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 1,573 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கும், 686 இலட்சம் ரூபாய்களிலிருந்து 702 இலட்சம் ரூபாய்களுக்கும் அதிகரித்தன.

மத்தி வங்கியானது பல வெளிநாட்டு வங்கிகளுடன் கணிசமானளவு அந்நிய செலாவணிக் கொடுகடன் வசதிகளை முடிவாக்கியுள்ளது.

(ஈ) விலைகள்

1967ஆம்பார்க்க 1968ல் மொத்த நியதிகளின்படி நிரம்பல்நிலைமை திருத்தமடைந்ருந்த போதிலும், கேள்விகளுக்குத் தொடர்பான நிரம்பல் களின் தட்டுப்பாடுகள் காணப்பட்டன. ஒன்றுசேர்ந்துவந்த இந்த மேலதிகக் கேள்விகளின் விளைவு விலைகளின்மீது அமுக்கங்களை உண்டுபண்ணியமையால் விலைகள், கொழும்பு நுகர்வோர் விலைக் குறிகாட்டிகளின்படி 5.9 சதவீதத் தால் அதிகரித்தன. இக் குறிகாட்டிகள் விலைகளிலேற்பட்ட உண்மையான அதிகரிப்பைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியனவல்லவென்பது இவ்வறிக்கையில் வேறிடத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. நுகர்வோர் விலைக் குறிகாட்டிகளைப் பொறுத்த மட்டில் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள், ஆடைகள் சம்பந்தமான விலைக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளும், பங்கீட்டு முறைகளும் மானியங்களும் இருந்தமையால், விலைகளின் அதிகரிப்பு தடுக்கப்பட்டன.

எனினும், வீக்கத் தாக்கங்கள் பல துறைகளிலும், பல வகுப்பிலும் உள்ள நுகர்வோரை சமமற்ற ஒரு முறையில் தாக்கியன. பொதுவாக மிகப் பெரிய அமுக்கம் தயாரிப்புப் பொருட்களிலிருந்து தோன்றிற்று. கடந்த சில ஆண்டுகளில் நிரம்பற் தட்டுப்பாடு காணப்பட்ட இறக்குமதிப் பொருட்கள் மிகப் பெரிய விலை அதிகரிப்புகளைக் காட்டின. அவற்றின் விலைகள் நாணய மாற்று வீதத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியினாலும், பின்பு புகுத்தப்பட்ட செலாவணிச் சீர்திருத்தங்களாலும் 1968ல் மேலும் அதிகரித்தன. பதிலீட்டு இறக்குமதிகளின் விலைகள் அவற்றிற்கான பாதுகாப்பு மேற்கூறிய மாற்றங்களினால் அதிகரித்தமையால் உயர்வுற்றன. கேள்வி நெகிழ்ச்சி உள்ள பொருட்களின் கேள்வியில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு வீதத்திற்கு சமமாக நிரம்பல் அதிகரித்துள்ள விடத்து, அவற்றின் கையிருப்புக்களைப் பெரியளவில் வைத்திருப்பது பொருளியற் சிக்கனமற்றதாய்க் காணப்பட்ட இடத்து, 1968 மேயில் கொண்டுவரப்பட்ட செலாவணி மாற்றுவிதிதச் சீர்திருத்தங்கள் அவற்றின் விலைகளைக் குறைப்பதற்கு உதவின.

நுகர்வோர் முதலீட்டக்காரர்கள் அல்லது அரசாங்கம் தமது வருமான அதிகரிப்பை அல்லது வருமானப் பங்கீட்டைச் சாதாரணமாக உபயோகித்துப் பெறக்கூடியதிலும்பார்க்க உற்பத்தியிலேற்பட்ட அதிகரிப்பில் கூடுதலான பங்கினைப் பெறுவதற்கு முயலுமிடத்து, அதனொன்றுசேர்ந்து கேள்வியமுக்கம் பொருளாதாரத்தில் வீக்கத் தன்மைகளை விளைவிக்கக்கூடியதாகும். அவைகளின் செயலாற்றங்களினால் திரண்டுவரும் விளைவுகள் வீக்க இடைவெளியை மேலும் விரிவிக்கும்.

நுகர்வோர் வர்த்தகர்களும் விலைகளின் அதிகரிப்பிற்கு வெவ்வேறு விதத்தில் எதிர்ச் செயலாற்றுவர். கூலி உழைப்போர், வீக்க விளைவுகள் தமது வாழ்க்கைத் தரத்தில் உண்டுபண்ணிய பாதுகாமான விளைவுகளிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாப்பதற்காக அதிகரித்த கூலிகளைக் கோருவர். கூலி அதிகரிப்புகளுக்குத் தக்கவாறு உற்பத்தியும் அதிகரிக்க வேண்டும். அன்றேல் அத்தகைய மேலதிகமான கொள்வனவுச் சக்திகள் விலைகளை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்யும்.

நாணய விரிவின் தாக்க விளைவுகளைத் திட்டவட்டமாகக் கணக்கிடுதல் நம்பிக்கையான தரவுகள் இல்லாதவிடத்து, இயலாததாகும். கொழும்பு நுகர்வோர் விலைக் குறிகாட்டி 5.9 சதவீதத்தால் அதிகரித்ததென முன்பு கூறப்பட்டது; தேசிய வருமானம் கணிக்கப்படுவதில் உபயோகிக்கப்பட்ட விலைக் குறிகாட்டி 11 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. பூர்த்தி செய்யப்படாத உறத்தக்க கேள்வியோடு நிரம்பலில் தட்டுப்பாடு காணப்படுகின்ற நிலையில் மேலதிகக் கேள்விக்கு இணங்கத்தக்க அளவுகளில் உள்நாட்டு உற்பத்தி அல்லது இறக்குமதிகள் அதிகரித்தாலன்றி, விலைகள் அதிகரிக்க நேரிடும். 1968ல் விவசாயக் கைத்தொழிற் துறைகளிலேற்பட்ட உற்பத்தி அதிகரிப்பு மிகக் குறிப்பிடத்தக்க அளவுடையதெனினும், கேள்வியில் ஏற்பட்ட மொத்த அதிகரிப்பு அத்தகைய பிரமாண்டமானதாய் இருப்பதால், இவ்வற்பத்தி அதிகரிப்பானது விலை அதிகரிப்புகளைத் தடுப்பதற்குப் போதுமானதாயிருக்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் நுகர்ச்சியும், சில வேளைகளில் முதலீடுகளும் தடுத்து வைக்கப்பட்டாலன்றி நாணய விரிவு விலைகளின்மீது அழுக்கத்தை விளைவிக்கும். ஆனால், முதலீட்டத்தைக் குறைப்பது ஒரு வளர்ச்சியடையும் பொருளாதாரத் திற்கு உகந்த நடவடிக்கையல்ல. எனவே, மொத்தக் கேள்விகளைச் சமாளிப்பதற்கு உற்பத்தி அதிகரிக்கும்வரை நாணய நிதித் துறைகள் பதில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

ஆ. பொருளாதாரத்திலுள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட துறைகள்பற்றிய ஆய்வு

(அ) விவசாயம்

தேசியப் பொருளாதாரத்திற்கு விவசாயத் துறை உதவிய பங்கு, 1968ல் ஓர் உயர்ந்த மட்டத்திலேயே தொடர்ந்தும் இருந்தது. 1963 முதல் 1966வரை மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி வீதத்திலும் பார்க்கக் குறைவான வளர்ச்சிவீதமுடையதாகவிருந்த இத் துறை அப்போக்கினை மாற்றி, 1967லும், 1968லும் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியினால் உருவாக்கப்பட்ட வளர்ச்சி வீதத்திலும்பார்க்க உயர்ந்த மட்டத்தில் இருந்தது.

பிரதான ஏற்றுமதிகளின் தாழ்ந்த வளர்ச்சி வீதமானது அந்நிய செலாவணி வருவாய்களில் அவற்றின் முக்கியத்துவம்பற்றிய நிலையில் ஓர் அக்கறை தரக்கூடிய விடயமாகும். கடந்த எட்டாண்டு காலப் பகுதியில் அவற்றின் கூட்டுவீத வளர்ச்சி 2 சதவீதத்திலும்பார்க்கக் குறைவாகவே அதிகரித்தது. பிரதான ஏற்றுமதிகளில் விலை வீழ்ச்சி ஒரு விசேட பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது. விலைகளிலேற்படும் வீழ்ச்சிப் போக்கைத் தடுப்பதற்கு, உற்பத்தி நாடுகளால் எடுக்கப்படும் இணைந்த முயற்சிகளுள், இரப்பர் சம்பந்தமாக அவற்றின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் ஆக்கச் செலவுகளைக் குறைப்பதற்குமான இணைந்த ஆய்வுக் குழுக்களும், தேயிலைக்கு இணைந்த சந்தையிடுதற் திட்ட முறைகளும், தெங்குப் பொருட்களுக்கு ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்கும், இப் பொருட்களைச் சந்தையிடுதலுக்கும் ஒரு தெங்குச் சமூகம் நிறுவப்பட்டமையும் உட்பட்டுள்ளன. இப் பொருட்கள் சாதாரணமாக மரபியல்பான வழிகளினூடாகவே சந்தையிடப்படுகின்றன. புதிய சந்தைகளுள் இடம் பெற்றுள்ளமை மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. இறக்குமதித் தீர்வைகள் முதலியவற்றால் ஏற்றுமதிகளின் விரிவு தடைப்பட்டிருப்பதை அகற்றுவதற்கும் செயற்கை இரப்பர்போன்ற விடயங்களைப்போல் “கைப்பற்றும் சந்தைகள்” நிலவுவதை அகற்றுவதற்கும். நுகர்ச்சி நாடுகளினதும், உற்பத்தி நாடுகளினதும் சர்வதேச நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன.

உள்நாட்டுத் தேவைகளுக்கான விவசாய உற்பத்தித் துறையில் கிராமிய அடிப்படையிலான பொருளாதாரக் கொள்கைகள் செறிந்தளவிற்கு தொடர்ந்தும் கையாளப்பட்டன. சிறந்த நீர்ப்பாசன வசதிகள், வெள்ளத் தடுப்பு, விவசாய அமைப்பைச் சீர்திருத்துதல் ஆகியவற்றைத் தருவிப்பதற்காக விவசாயத்திலேற்பட்ட அரசாங்க முதலீடு 1968ல் 2,549 இலட்சம் ரூபாய்களாக விளங்கிற்று. இது முந்தைய ஆண்டிலும்பார்க்க 43 சதவீதம் உயர்வானதாகும். வருமானங்கள் சிறந்த முறையில் பங்கிடப்படுவதையும், விவ

சாயப் பொருட்களின் இறக்குமதிகளைப் பதிலீடுசெய்யும் கொள்கையையும் அடைவதற்காகப் பொருளாதாரத்திலுள்ள எளிய கமக்காரர் துறைக்கு ஊக்கமளிக்கும் உறுதியான கொள்கையை உய்த்துணர்ந்து அரசாங்கம் கடைப்பிடித்தது. 1966ம் ஆண்டின் பின்னர் அரிசி இறக்குமதிகள் 494,000 தொன்களிலிருந்து 1967, 1968ம் ஆண்டுகளில் முறையே 381,000 தொன்களுக்கும், 344,000 தொன்களுக்கும் வீழ்ச்சியுற்றுள்ளன. ஆயினும், துர் அதிர்ஷ்டவசமாக அரிசியின் விலைகளில் 57 சதவீதமான அதிகரிப்பு ஏற்பட்ட மையினால், அது இறக்குமதியளவிலேற்பட்ட 10 சதவீதங்கொண்ட வீழ்ச்சியினாலேற்பட்ட சேமிப்பை மேலதிகமாக எதிரீடுசெய்தது.

விவசாயத் திட்டமானது ஏற்றுமதியல்லா விவசாயப் பொருட்களான அரிசியிலும், ஏனைய உணவுப் பயிர்களிலும் தன்னிறைவு அடைவதே குறிக்கோளாகவுடையது. இவ்வாண்டின் அரிசி உற்பத்தி, முந்தைய ஆண்டிற்குரிய 551 இலட்சம் புசல்கள் நெல் (769,000 தொன் அரிசி) உடன் ஒப்பிடுகையில், உச்ச மட்டமான 646 இலட்சம் புசல்கள் நெல்லுக்கு (900,000 தொன் அரிசி) உயர்வுற்றது.

நெல்லுற்பத்தியிலேற்பட்ட அதிகரிப்பு பிரதானமாகக் கமக்காரருக்கு வழங்கப்பட்ட சீர்திருத்தமான விவசாய உள்ளீடுகள், ஊக்கமான விலைகள், நிறுவனக் கொடுகடன்கள் முதலியவற்றாலாகும். வளமாக்கிகளுக்கான மானியமும், கொடுகடன் வசதிகளும் செயலாற்றத்தில் இருந்தமையால், வளமாக்கிகளின் நுகர்ச்சியும் 1968ல் 30,000 தொன்களால் அதிகரித்தது. 1967 நவம்பரில் நாணய மதிப்பிற்க்கம் செய்யப்பட்ட பின்னர், நெல்லின் உத்தரவாத விலை புசலுக்கு 12 ரூபாவிலிருந்து, 14 ரூபாவிற்கு அதிகரிக்கப்பட்டமை உற்பத்தி அதிகரிப்பிற்கு ஊக்கமளித்துள்ளதோடு, நெற் கமக்காரர்களுக்கு நிலைவரமான சந்தையையும் கொடுத்துள்ளது. 1968ன் வெளிச் சந்தை விலை உத்தரவாத விலையிலும்பார்க்க உயர்வாகவிருந்தது. உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு கொத்தரிசிக்கான சராசரி விலை 90 சதமாகவிருக்கையில், சில கால போகங்களில் சில நுகர்ச்சித் தலங்களில் வெளிச் சந்தைவிலை மிக உயர்ந்ததாக நிலவிற்று. உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கூரிய அதிகரிப்புக் காணப்பட்ட போதிலும், உத்தரவாத விலையிலும்பார்க்க வெளிச் சந்தைவிலை உயர்வுற்றிருந்தமை முக்கியமாக சகல தானியங்களினதும் நிரம்பலானது கேள்வியிலும்பார்க்க (கையிருப்புகள் உட்பட) ஏறக்குறைய 194,000 தொன்களாற் குறைவாகவிருந்தமையால் ஆகும்.

அரிசிக்கான கேள்வி இரு காரணங்களால் தடைப்பட்டிருந்தது. அவையாவன பங்கீட்டு அரிசி குறைக்கப்பட்டு இலவசமாக கிடைக்கக் கூடிய அரிசியின் அளவு கட்டுப்படுத்தப்பட்டமையும், விலை அதிகரிப்பினால் குறைந்த வருமானமுடைய வகுப்பைச் சேர்ந்த நுகர்ச்சியாளர் தமது அரிசி நுகர்ச்சியைக் குறைத்ததுமாகும். எனவே, வருமானம் அதிகரிக்கும்போது, நுகர்ச்சியானது பழைய மட்டத்திற்காயினும் உயர்ச்சியடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகையிற் கிடைக்கக்கூடிய நிரம்பலின்மீது எழும் கேள்வி அமுக்கங்கள் விலைகளை அதிகரிக்கச் செய்யும். அதே வேளையில் உற்பத்தி அதிகரித்தமையினால், நிரம்பலும் அதிகரித்தது; ஆனால் இந்த அதிகரிப்பு உள்ளூர்க் கேள்வி நிலைமையை ஈடுசெய்வதற்குப் போதாமலிருந்தது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியான 646 இலட்சம் புசல்கள் நெல் (விதைநெல் தவிர்த்து) அரிசியின் சமநியதியில் 858,000 தொன்களாகவுள்ளது. 1968ல் அரிசி இறக்குமதிகள் 344,000 தொன்களாகவும், கோதுமை மா 359,000 தொன்களாகவும் இருந்தன. தானியங்களின் மொத்த நிரம்பல் கையிருப்புக்களுக்கான சீராக்கங்கள் உட்பட 1,494,000 தொன்களாகவமைந்து, தானியங்களுக்குரிய மதிப்பிடப்பட்ட மொத்தக் கேள்வியான 1,660,000 தொன்களில் 90 சதவீதமாக விருந்தது.1 எனவே, அதிகரித்த கேள்வி அமுக்கங்களின் (நிரம்பல்கள் கேள்வியிலும்பார்க்கக் குறைவுற்றுள்ள நிலையில்) தவிர்க்கமுடியாத விளைவாகவே,

1. தனியாளுக்கான ஆண்டு நுகர்ச்சி 114 கொத்து அரிசியும், 82 இருத்தல் மாவும் என்ற அடிப்படையில்.

வெளிச் சந்தையில் அரிசிக்குரிய சில்லறை விலைகள் அதிகரித்தன. கமக் காரர்களே தமது உற்பத்தியில் எவ்வளவை நுகர்கிறார்களென்பது தெரிய வில்லை. எனினும், அவர்களின் வருமானங்கள் அதிகரிக்கும்போது, அவர்கள் தமது உற்பத்தியில் முன்பிலும்பார்க்கக் கூடிய அளவுகளை நுகர்வார்கள் (பங்கீட்டரிசி குறைக்கப்பட்டமையால்) என்பதற்கான அறிகுறிகள் உள். இதனால், வெளிச் சந்தைகளிற் கிடைக்கக்கூடிய அரிசியின் அளவுகள் குறைவுறும்.

மரபியல்பான விவசாய முறையிலேற்பட்ட மாற்றம் உற்பத்தியிலும் விளைவுகளிலும் கணிசமான மாற்றங்களையுண்டுபண்ணியதுமன்றி, தன்னம் பிக்கையையும், நிதானமான பொருளாதார வளர்ச்சியையும் அடைவதற்கு உதவிபுரிந்தது. ஏற்றுமதியில்லா விவசாய உற்பத்தியிலேற்பட்ட ரூபா 1,530 இலட்சம் கொண்ட அதிகரிப்பு தேசிய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பில் 23 சதவீதத்திற்குத் துணைபுரிந்தது. கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகக் கிராமிய வருமானங்களில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டபோதும், கிராமியச் சேமிப்புகளில் மெச்சத்தக்க அதிகரிப்புகள் ஏற்படவில்லை. கிராமிய வங்கிகளிலுள்ள தவணை சேமிப்பு வைப்புக்கள் 1968ல் 18 இலட்சம் ரூபாய்களால் மட்டுமே அதிகரித்தன. ஆயினும், கிராமியச் சேமிப்புகளுக்கு மரபியல்பான துறையான தபாற் கந்தோர் சேமிப்பு வங்கிகளிலுள்ள வைப்புக்கள் 124 இலட்சம் ரூபாய்களால் அதிகரித்தன. கிராமியப் பகுதிகளிலுள்ள வர்த்தக வங்கிகளின் கிளைகளிலுள்ள சேமிப்பு வைப்புக்களிலும் 131 இலட்சம் ரூபாய்கள் கொண்ட அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது.

அரிசி உற்பத்தியுடன் துணைப் பயிர்களின் உற்பத்தியிலும் தன்னிறைவு அடைவதற்கு கமக்காரர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்காக கிராமியப் பகுதிகளுக்கான கொடுகடன் மேலும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். கொடுகடன் அதிகரிப்பிற்கு இணைந்தவாறு உற்பத்தியும் விளைவும் அதிகரித்துள்ளதெனினும், கமக்காரர்களின் கையிற் கிடைத்த மேலதிக வருமானங்கள் கிராமியப் பகுதிகளில் வழமையாக உள்ளதுபோல் வீணாகச் செலவிடப்படக்கூடும். மொத்த நுகர்ச்சியில் ஏற்படும் இவ்வதிகரிப்பு வீக்க அழுக்கங்களை உண்டுபண்ணும். எனவே, கிராமியப் பகுதிகளில் சேமிப்புக்களைத் திரட்டுவதற்காக வங்கித் தொழில் முறைகளையும், ஏனைய நிறுவனங்களையும் விருத்தி செய்தல் அவசியமாகின்றது.

வங்கிச் சேவைகளைக் கிராமியப் பகுதிகளிற் பரப்புவதை நோக்கமாகக் கொண்டே சிலவாண்டுகளுக்குமுன் கிராமிய வங்கியமைப்புகள் உத்தேசிக்கப்பட்டன. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் தவணை சேமிப்பு வைப்புக்களுக்கு இடமளிக்கும் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உள்ள இடத்து அவை கிராமிய வங்கிகளெனக் கூறப்பட்டது. இப்படியான வங்கிகள் பெரும்பாலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக இருப்பதால், வைப்பாளர்களின் நம்பிக்கையைப் பெற முடியாதவையிருந்தமையாற் செல்வாக்குடைய கமக்காரர்கள் தமது மேல் அதிக நிதிகளை உண்மைச் சொத்துக்களின்மேல் முதலீடுசெய்ய விரும்பினர். கிராமிய வங்கிகளின் விருத்தி பலதரப்பட்ட காரணிகளில் தங்கியுள்ளது. அவையாவன வைப்பாளர்களின் நம்பிக்கை, வங்கித் தொழிற் பழக்க முன்னேற்றம், இவ்வர்த்தகத் தொழிற்பாட்டின் இலாபகர நிலை, அது வழங்கக் கூடிய சேவைகள், அந்தந்தக் கிராமியப் பகுதிகளுக்குள்ள தனிப் போக்கான சமூக அமைப்பு முதலியனவாகும். இந்தக் கிராமிய வங்கிகளின் கடைப் பிடிக்கக்கூடிய சரியான நேரிய ஒரு முதல்மை வழியாதெனில், வாடிக்கைக் காரர்களின் வைப்புக்களைப் புறம்பாக்கிக்கொள்வதும், அப் பணத்தைக் கண்டிப்பான வங்கித் தொழில் முறைப்படி கையாளுவதுமாகும். சில கூட்டுறவு நிலையங்களின் முகாமைகளில் தற்பொழுது பலவீனங்கள் இருப்பதால், கூட்டுறவு நிலையங்கள் உறுப்பினர்களிடமிருந்து நிதிகளை வசியப்படுத்தவும், அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கவும் முடியுமோவென்பது ஐயுற்றபாலதாகும். ஒரு கிராமிய வங்கி வைப்பாளர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கு ஒரு வைப்புக் காப்புறுதித் திட்டத்தினூடாக வைப்புக்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த வேண்டியதுமன்றி, உற்பத்தித் தேவைகளுக்கும், அத்துடன் ஒரு கட்டுமட்டான அளவில் சில நுகர்ச்சித் தேவைகளுக்கும் கொடுகடன் உதவ வேண்டும்.

அதன்பின் விவசாயக் கொடுகடன் திட்டமானது, இக் கிராமிய வங்கிகளினூற் படிப்படியாக ஆட்சிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம். அவ்வாறு இருப்பினும், நடுத்தரக் கால, நீண்டகால விவசாயக் கொடுகடன் வழங்கப்படவேண்டிய தொகை இன்னும் கூடுதலாகவே இருக்கும். இதனால், கொடுகடன் கொள்கைகள் விவசாயத் துறையிற் பெரிய மாற்றத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய முறையில் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டியதோடு விவசாயச் சார்புடைய கைத்தொழில்கள் நிறுவப்படுவதற்கான மற்ற நிலையின் அதன் கொடுகடன் கொள்கைகளும் பெரிதும் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டியவையாகும். உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள அபிவிருத்தி வங்கியானது விவசாயத் துறையின் தேவைகளுக்கு உதவுவதுமன்றி, பொருளியல் வாய்ப்புள்ள திட்டங்களுக்கு உதவியளிப்பதாலும், அவற்றை உந்துவிடப்பதாலும் வளர்ச்சியடையும் கைத்தொழிற் துறைக்கும் உதவக் கூடியதாயிருக்கும். பின்னர் இந்த விவசாயக் கடன்கள் கால்நடை உற்பத்திப் பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்கான ஒரு பரந்த திட்டத்திற்கும் அமைவதாக விரிவாக்கப்படலாம். எப்படியாயினும், கொடுகடனில் ஒரு நியாயமான பங்கு, உற்பத்தியோடு கொடுகடனைத் தொடர்புபடுத்திய முறையில் விவசாயத் துறைக்குச் செல்வதை உறுதிப்பண்ணும் முகமாகக் கொடுகடன் திட்டம் மேற்பார்வை செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு புதிய உந்துதலும் தேவையாகின்றது. இவ்வழியால் வளங்களின் உபயோகத்தைத் திருத்துவதுமன்றி, உற்பத்தியையும் வருமானத்தையும் அதிகரிக்க முடியும்.

கடந்த காலத்தில் நடந்தேறியவற்றின் விளைவாகச் சில அடிப்படைப் போக்குகளே அநேகமான குறைபாடுகளுக்கு முக்கிய காரணங்களாகும். இவைகளும் தொன்றுதொட்டு வந்த பலமுறைச் சிக்கல்கள் பலவற்றின் ஒரு பகுதியாகும். எத்தகைய மாற்றங்கள் புகுத்தப்படத்தக்கனவாகவும், ஏற்கத்தக்கனவாகவும் உள்ளனவென்பது, பொருளாதார அமைப்பானது எவ்வகிதத்தில் மாற்றமுறுகின்றதென்பதிலும், பிரச்சினைகள் அறிகுறி காணப்படுதலிலும், சமமான வளர்ச்சிக்கு வாய்ப்புக்கள் அளிக்கும் முறையில் முறையான நடவடிக்கைகளைக் கையாளுவதிலும் தங்கியிருக்கும்.

(ஆ) தயாரித்தல்

மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் தயாரிப்புக் கைத்தொழில் மிகச்சிறிய பங்கினை (உண்மை நியதிகளின்படி 7%) வகிப்பதால், பெரிய அளவுகளில் நவீன தயாரிப்புக் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதே வளர்ச்சியுறும் பொருளாதாரத்தின் விரிவான கலைத் திறகை விளங்கவேண்டும். வேளாண்மை, கைத்தொழில் ஆகியவற்றிற் கிடையில் ஓரளவு துறைவாரியொத்த நிலையைப் பாதுகாக்கும் நோக்கம் இன்றியமையாத ஒரு குறுகிய காலத் தேவையேயாகும்.

கைத்தொழிலிருந்து பல்வகைப்பட்ட உள்ளீடுகளை விவசாயம் பயன்படுத்துகின்றது. விவசாயத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நவீன முறைகள் கையாளப்படுகின்றனவோ, அவ்வளவுவிற்கவ்வளவு கைத்தொழிலிருந்து உருவாகும் உள்ளீடுகளின் அளவும் பெருமதிப்பும் உயரும். இலங்கை மத்திய வங்கியினால் நெல் உற்பத்தியின் செலவுபற்றி அண்மையில் நடாத்தப்பட்ட அளவையின்படி, இலங்கையில் ஏறக்குறைய சராசரி 24 சதவீத நிலப்பரப்பு நெறியாக்க முறைப்படி செய்யப்பட்டுள்ளதெனத் தெரியவருகின்றது. வேளாண்மை பொறியாக்கமுற்று நவீனமாக்கப்படுகையில், பழுதுபார்த்தற் பணிகளும், ஆக்கத் தொழில்களும், மற்றும் துணைத் தொழிற்பாடுகளும் எழும். இதனால் நுட்பமுயற்சி அதிகரிக்கும். அத்துடன் கமத்தில் நடைபெற்ற கைத்தொழில் தொழிற்பாடுகள் கைத்தொழிற்றுறையில் நடைபெறும்.

வேளாண்மைத் துறை, தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகளாகச் செழிப்புற்று வந்துள்ளது. வருவாய் அதிகரிப்புகள் வேளாண்மைத் துறையில் ஏற்பட்டிருப்பதால், இத் துறையின் அதிகரித்த வருவாய்களைப் பயன்படுத்த வேண்டியமை ஒரு இதன்மையான விடயமாகும். அதே வேளையில் அவற்றின் நுகர்ச்சியும் வளர்ச்சியுற்று, சில வகையான (ஆடைகள், உணவு, புகையிலை, இன்றோன்ன) கைத்தொழிற் பொருட்களுக்கான கேள்வியும் வெகுவிரைவாய் அதிகரிக்கும்.

மத்திய வங்கியினால் நடாத்தப்பட்ட கைத்தொழில் உற்பத்திபற்றிய அளவை, கைத்தொழில் இறக்குமதிப் பதிவீடு நல்விளைவினை ஏற்படுத்தியுள்ளதென்பதைக் காட்டுகின்றது. கைத்தொழிலில் வேலை வாய்ப்புகள் ஏறக்குறைய 36 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. தொழில் உள்ளீடு (ஆள் வேலை நாட் தொகை) 42 சதவீதத்தாலும், ஆள் வேலை நாள் உற்பத்தி 25 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்திருந்தன.

முழு மொத்த உற்பத்தியிலும் ஒரு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 1965 இக்குப்பின், கைத்தொழிலின் பல கிளைகளிலும் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் போக்கில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இது இவ்விதம் உருவாகியதற்குக் குறிப்பாக 1966க்குப்பின் வருவாய்களின் அதிகரிப்பினால் உள்நாட்டு சந்தையில் ஏற்பட்ட விரிவும் பொறிவலுவின் அதிகரித்த பயன்பாட்டு வீதமுமே காரணமாகும். 1964ன் அந்நிய செலாவணித் தடுப்பு, தயாரிப்பு உற்பத்தியை பாதகமாகப் பாதித்தது. இத்துடன் அந்நிய செலாவணியின் மேலதிகப் பெறுமதி வீதமும், வீக்கமுற்ற முதலீட்டுச் செலவுகளும், உற்பத்திச் செலவுகளும், அத்துடன் பயன்படுத்தப்படாத ஆற்றலும், 1965ன் தொடக்கத்தில் மந்தமான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. ஆனால், அதன்பின் முக்கியமாக கூடுதலான அந்நிய செலாவணிப் பங்கீடுகளாலும், உற்பத்தி ஆற்றலை முழுமையாகப் பயன்படுத்தியதாலும், புதிய கைத்தொழில்கள், உருவாகியதாலும், குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புகள் உற்பத்தியில் ஏற்படுவதாயிற்று. அளவுக் கட்டுப்பாடுகளும், கைத்தொழிற் பங்கீடுகளும் நீண்டகாலப் போக்கில் ஓரவஞ்சகமான கட்டுப்பாடுகளுக்கும், பொருளியற் சிக்கனமற்ற கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுக்கக் கூடியனவாகும். அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்த் திட்டம் புகுத்தப்பட்டமை, இத்தகைய தடைகளை நீக்குவதோடு, வளங்களைச் சந்தைச் சக்திகள் பங்கீடு செய்வதற்கு இடமளித்து, வளமிக்க கைத்தொழிற்றுறை உருவாகவும் துணைபுரிந்துள்ளது.

1968ல் உற்பத்தியின் பொதுவான விரிவும், குறிப்பாகக் கைத்தொழிற் பொருட்களின் ஏற்றுமதிகளின் அதிகரிப்பும் அண்மையானடுகளில் அரசாங்கத்தினர் கைக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளால் ஆதரவு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கைத்தொழிற்றுறை விரைவாக வளர்ச்சியடையலாம்; ஆனால், உள்நோக்குடையவையாக இறக்குமதிகளோடு போட்டிகாணும் தன்மையிலுள்ள இக் கைத்தொழில்கள், பல்வகையாக உற்பத்திகளை ஏற்றுமதி செய்தற் பொருட்டு திசைப்படுத்தப்படல்வேண்டும்.

இ. கொள்கைகளும் நடவடிக்கைகளும்

(அ) வெளிநாட்டுக் கொடுப்பனவுகளும், அந்நிய செலாவணி முறையைச் சீர்திருத்தலும்

சென்மதி நிலுவைகளில் ஏற்பட்ட இடைவிடாத குறைகளினால் இலங்கையின் அந்நிய செலாவணி ஒதுக்கு நிதிகளில் ஏற்பட்ட தொடர்ச்சியான வெளியேற்றம் நெருக்கடி நிலையொன்றை உண்டுபண்ணிற்று; இந்நிலை 1964ன் முதற் காற்பகுதியில் உச்ச கட்டத்தை அடைந்தது. கடுமையான இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடுகளினாலும், ஏற்றுமதித் துறை எதிர்பாராதவிதமாக முன்னேற்றத்தைக் காட்டியதாலும், 1965ல் ஏற்பட்ட சிறு மிகையைவிட, 1968 காலப் பகுதிவரையிலான சென்மதி நிலுவைகள் தொடர்ந்து குறைவுகளைப் பதிவுசெய்தன. சென்மதி நிலுவைகள்மீது ஏற்பட்ட அழுக்கம் ஏற்றுமதிகளை விடத் துரிதமாக வளர்ந்துசென்ற நுகர்ச்சிச் செலவின் (இறக்குமதிப் பக்கமாக உள்ளவையும் உட்பட) அதிகரிப்பிலேயே ஏற்பட்டது. 1959 தொடக்கம் 1967 வரையிலான காலப் பகுதியில் நுகர்ச்சிச் செலவு (தனியாரினதும் அரசாங்கத்தினதும்) 40 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருக்க, ஏற்றுமதிகள் 10

சதவீதத்தால் மட்டுமே அதிகரித்தன. நடுத்தர, முதலீட்டப் பொருட்களின் அதிகரித்த இறக்குமதிகள், விசேடமாக இறக்குமதிப் பதிலீட்டுத் திட்டங்களையும், பொதுவாக பொருளாதார வளர்ச்சியையும் மேற்கொள்வதற்கு அவசியமாகவிருந்தன. ஆனால், 1964, 1965ம் ஆண்டுகளினது செலாவணி ஒதுக்கு நிலைமை, இப் பொருட்களின் இறக்குமதிகளை நியாயமானவிற்கூட இறக்குமதி செய்ய இடமளிக்காததால், உள்நாட்டு உற்பத்தியில் மேலும் வீழ்ச்சியேற்பட்டது. இதே வேளையில் ஏற்றுமதி வருவாய்கள் வீழ்ச்சிப் போக்கை நோக்கிச் சென்றன. இதற்குப் பக்கத்தில் இறக்குமதிச் செலவானது, உயர்ந்த வீதமான நுகர்ச்சியினாலும், அதிகரித்த அபிவிருத்தித் தேவைகளினாலும், உந்தப்பட்டு உயர்ச்சிப் போக்கை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

இந் நிலையில் ஒரு மிகைமதிப்புடைய அந்நிய செலாவணி மாற்று வீதம் உள்நாட்டு விலைகளுக்கும், அந்நிய விலைகளுக்குமிடையிலுள்ள தொடர்புகளை உருவேறுபடுத்திக் காட்டியதுடன், இறக்குமதிகளை மலிவாகவும், ஏற்றுமதிகளை மிக விலையுள்ளதாகவும் செய்தது. பிரதான ஏற்றுமதிகளினது விலை வீழ்ச்சியும், அதனுடன் இணைந்து செயலாற்றிய உற்பத்தித் துறையினது விறைப்பான அமைப்பும், ஏற்றுமகதிகளின் ஆண்டு வருமானங்களை இறக்குமதிகளின் மட்டத்துக்குக் கீழ் குறைத்தன. உள்நோக்கான இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கைத்தொழில்களின் சிலதாயினும், உள்நாட்டு உள்ளிடுகைகளின் சிறிதளவுக்கும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப் பொருட்களில் அதிகளவுக்கும், தங்கியிருந்தமையில், அவைகள் தொழில்நுட்பமான உற்பத்தி ஆற்றலுக்கு மிகக் கீழாக இயங்கக் கூடாதென்பதற்காக அவைகளுக்கு அந்நிய செலாவணி அளிக்கவேண்டியிருந்தது. 1964ம் ஆண்டளவில் அந்நிய செலாவணி ஒதுக்குநிதி நிலைமை மிகவும் நெருக்கடியான நிலையை அடைந்ததால், வழமையான கொள்கையிலிருந்து விலகிச் செல்லல் தவிர்க்க முடியாதிருந்தமையினால், கைத்தொழில்களும் அந்நிய செலாவணிப் பற்றுக்குறையின் உண்மை நிலைகளுக்கிணங்க மாறியமையுமாறு வேண்டப்பட்டன.

சந்தையமைப்புக் கடுமையாக உருவேறுபட்டிருக்கும் இவ்விதமான ஒரு சூழ்நிலையில் இறக்குமதிப் பதிலீட்டுக் கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சி வழமையான ஓர் உண்மைச் செலாவணி மாற்றுவிதித்தின் பாதுகாப்பின்றிக் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது. மிகை மதிப்புடைய அந்நிய செலாவணி மாற்றுவிதம் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தியது மட்டுமன்றி, அந்நிய செலாவணி ஒதுக்குகளிலும் விரைவான வீழ்ச்சியைக் கொண்டு வந்தது. ஒதுக்குகளின் மட்டம் 1957ம் ஆண்டிற்குரிய இறக்குமதிப் பெறுமதியின் 54 சதவீதத்திலிருந்து, 1967ல் 20 சதவீதத்துக்கு வீழ்ச்சியுற்றது. பின்வரும் அட்டவணையிற் காட்டப்பட்டுள்ளபடி இறக்குமதி செய்யும் ஆற்றலிலேற்பட்ட மாற்றங்கள் இறக்குமதிக்கு வேண்டிய வளங்களிற் பெரிய இடைவெளியை உண்டுபண்ணியதால், அத்தியாவசிய நுகர்ச்சிக்கும், முதலீட்டத்துக்கும் தேவையான இறக்குமதிகள் அந்நிய உதவியுடனும் அநேகமாக அந்நிய ஒதுக்குகளிலிருந்து எடுப்பதன் மூலமும், குறுகிய தவணைக் கடன்களை அதிகரிப்பதன் மூலமுமே நிதியீட்ட முடிந்தது.

அட்டவணை I (7)

இறக்குமதி செய்யுமாற்றல் — 1959 விலைகள்

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

ஆண்டு	உள்நாட்டு ஏற்றுமதிகள்	வர்த்தக மாற்றுவிதம்	தேறிய மூலதன அசைவுகள்	தேறிய காரணிக் கொடுப்பனவுகள்	இறக்குமதி செய்யும் ஆற்றல்	உண்மையான இறக்குமதிகள்
1960	1777	-11	2	-44	1724	1939
1964	2060	-316	2	-34	1712	1870
1966	1928	-505	-12	-36	1375	1740
1967	2002	-667	-2	-45	1288	1442
1968	2022	-821	-4	-39	1158	1385

மேற்காட்டப்பட்டுள்ளபடி உண்மையான இறக்குமதிகள் இறக்குமதி செய்யும் ஆற்றலைவிட மிக மேலதிகமாகவிருந்தன. இந் நிலைமையில் அந்நிய செலாவணிப் பிரச்சினை தொடர்ந்து நீடிக்கத்தக்கதாக இருந்தது. போதிய ஒதுக்குகள் இல்லாதவிடத்து, பொருள்வளங்களிலுள்ள இடைவெளி அந்நிய கடன்பாட்டின் மூலமே நிதியீட்டப்படுகின்றது. இம் முறை உடனடிப் பிரச்சினை யைத் தீர்ப்பதற்கு வழிசெய்கின்றது. ஆயினும் இக்கடன்பாடுகள், ஏற்றுமதி களை அதிகரிப்பதற்கு அல்லது இறக்குமதிகளைக் குறைப்பதற்குப் பாவிக்கப் பட்டாலன்றி, அவை வருங்காலத்தில் கடன்சேவைச் செலவினமூலம் மேலும் பெரிய இடைவெளியைக் கொண்டுவரும்.

உண்மையான இறக்குமதித் தேவைகளைக் கெதிராக வீழ்ச்சியுற்றுச் செல் கின்ற இறக்குமதி ஆற்றலும், துரிதமாக இயங்கிச் செல்கின்ற அந்நிய செலா வணிக் கறுப்புச் சந்தையும், கடுமையான கட்டுப்பாடுகள்மீது மென்மேலும் தங்கியிருத்தலும், மாற்றுவிதம் பொருத்தமற்றதென்பதைக் காட்டின.

1967 நவம்பரில் ரூபாவை 20 சதவீததால் நாணய மதிப்பிறக்கம் செய்தபோது, அதுவொரு நன்றான அடிப்படைவீதமென்று கருதப்பட்டாலும், கணிசமான பல்வகைப்பட்ட இறக்குமதிகள்மீது கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துமளவுக்கு, அம்மதிப்பிறக்கம் போதாதிருந்தது. மேலும், கூடுதலாக மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்டதொரு ஒற்றைமாற்றுவிதம், இப்பிரச்சினை யைத் தீர்த்திருக்குமென்றாலும், அது ஏனைய வழிகளில் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தில் மேலும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கும். உதாரணமாக, 20 சதவீதப் பெறுமதியிறக்கம் பிரதான ஏற்றுமதிகளின் பிரச்சினை யைத் தீர்ப்பதற்குப் போதுமானதெனக் கருதப்பட்டாலும், ஏனைய ஏற்றுமதி களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அது உகந்ததாயிருக்கவில்லை. அதே போன்று இறக்குமதியைப் பொறுத்தவரையில் 20 சதவீத மதிப்பிறக்கம் பல்வகை அத்தியாவசிய இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலைகளைப் போது மானளவில் உயர்த்தியிருக்கையில், இறக்குமதிகளின் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துவதற்கு, பிரதானமான பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சித் துறை களுக்கு வேண்டிய இறக்குமதிகளின் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துவதற்கும் போதாததாயிருந்தது. இதனால், இலங்கையின் பிரச்சினைக்குப் பல்வகை மாற்றுவிதங்களே ஏற்றதெனத் தோன்றுகின்றது.

ஏற்கனவே 1966ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கையிற் குறித்தளவுக்கு அமுல்நடத்தப்பட்ட மிகையூதிய உறுதிச் சீட்டுத் திட்டமொன்று நடைமுறையிலிருந்து வந்தது. இலங்கையிலும், ஏனைய நாடுகளிலும் இத் திட்டம் பற்றிய அனுபவம், தற்போதைய சூழ்நிலைகளிற் கூடிய அளவால் நாணய மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்ட ஒரு தனி வீதத்தைவிட ஒரு இரட்டை வீதமே, ஏற்றுமதியை வளர்ப்பதற்கும் அதிகரிப்பதற்கும் உகந்த நடவடிக்கைகளை அளிக்குமென்பதைக் காட்டிற்று. நாணய மதிப்பிறக்கம் உற்பத்தியாளர் களுக்கு ஓரளவு மேலதிக தூண்டுதலை அளிக்குமென்றாலும், இலங்கையின் சிறு ஏற்றுமதிகள் விடயத்தில் அதிக போட்டிவாய்ந்த சந்தைகளில் புகுவதற்கு இத் தூண்டுதல் போதாதென 1967ம் ஆண்டறிக்கையிற் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. பலவீத மாற்றுச் செலாவணி கொண்டிருக்கும் மற்றுமொரு நன்மையாதெனில், இறக்குமதிகளினதும் ஏற்றுமதிகளினதும் விலை அமைப்பானது, தனிவீதத்துக்குக்கீழ் இருப்பதைவிடக் கூடிய உண்மையானதாக விளங்கும்.

உண்மையிற் கூறின், சென்ற காலத்தின் இறக்குமதிப் பதிலீட்டுத் திட்டங்கள், கைத்தொழில், கமத்தொழிற்றுறைகளின் உற்பத்தி துரிதமாக அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய மன நம்பிக்கைகளையும் ஆற்றலையும் ஏற்படுத்தின. 1968ல் விவசாய உற்பத்தி 29 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருக்க கைத் தொழில் உற்பத்தி 47 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளதென்று இவ்வாண்டறிக்கையில் வேறிடத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. பிற சந்தைகளிற் போட்டி வலுவாகவிருக்கும்போது, ஏற்றுமதித் தயாரிப்புகளை மானியங்களின் மூலம் விரிவடையச் செய்யலாம். இதே நோக்கினை ஒரு உண்மை நியதியான செலா

வணி மாற்றுவிதமானது மிகச் சலபமான முறையில் அடையமுடியும். மேலும், செலாவணி மாற்றுவிதச் சீர்திருத்தமானது ஒப்பியல்பில் நிலையான உள்நாட்டு விலை அமைப்புகளுக்குள் மட்டுமே ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிக்கு மென்பது கவனத்துக்குரிய விடயமாகும். அத்தியாவசியப் பொருட்களின் உள்நாட்டு விலைகள் உயர்ச்சியடைந்தால், அவை கூலியையும் ஏனைய செலவுகளையும் உயர்வடையச் செய்யும்; இந்நிலையில் நாணய விரிவானது தடையின்றிச் செல்லுமாயின், அது நீங்காத பணவீக்க நிலைமையை உண்டாக்கும்.

இருவகை மாற்றுவிதங்களையும் வைத்திருக்கவேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது; அதாவது, முதலாவது 'அலுவலக' செலாவணிவிதம்; இது அத்தியாவசிய இறக்குமதிகளுக்கும், வழமையான ஏற்றுமதிகளுக்கும் செல்லுபடியாக விருக்க, இரண்டாவது விதமாகிய 'நிலையற்ற' மாற்றுவிதம் மற்றைய சகல ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளுக்கும் செல்லுபடியாகும். இச் சந்தர்ப்பத்திற்குள் அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்த் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இத் திட்டம் இரு நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது; முதலாவதாக, ஏற்றுமதிகளின் உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதும், பல்வகைப்படுத்துவதுமாகும். இரண்டாவதாக, வீழ்ச்சியடைந்துசெல்லும் அந்நிய செலாவணி ஒதுக்குநிதி நிலைமையில் பொருட்களின் நிரம்பல்களை வழிப்படுத்துவதற்குக் கடுமையான கட்டுப்பாடுகளிலும் அனுமதிப் பங்குமுறைகளிலும் தங்கியிராது, இறக்குமதிகளின் அசைவினை சந்தையமைப்பு முறையினால் வழிப்படுத்துவதற்காக இறக்குமதிகளின் கட்டுப்பாட்டுகளைத் தளர்த்துவதாகும்.

இறக்குமதிகள் மூன்று தொகுப்புக்களாக வகுக்கப்பட்டன; இவைகளின் விவரம் இவ்வாண்டறிக்கையில் வேறு பகுதியிற் தரப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்கமானது சர்வதேச நாணய நிதியுடன் கலந்தாலோசித்து, அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்த் திட்டத்தை 1968 மே 6ஆந் தேதி தொடக்கம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தது. இத் திட்டம் மத்திய வங்கியாலேயே இயக்கப்படுகின்றது.

ஏற்றுமதி ஆற்றல்களையுடைய சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வளர்ச்சித்துறைகளுக்குத் தூண்டுகோல்களை அளிப்பதற்கும், இறக்குமதிப் போட்டியிடும் கைத்தொழில்களுக்கு அதிக ஆற்றலை ஊட்டுவதற்குமாக, முதன்முறையாக செலாவணி மாற்றுவிதத்தின்மூலம் ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இறக்குமதிப் போட்டியிடும் கைத்தொழில்களுக்கு வேண்டிய கைத் தொழில் மூலப் பொருட்களினதும், இயந்திரங்களினதும், தொழில்நுட்ப முறைகளினதும் இறக்குமதிகளைச் செலாவணியின் உண்மையான விலையின் அடிப்படையில் அமைப்பதன்மூலமும், அளவுக் கட்டுப்பாடுகளையும் உத்தரவுச் சீட்டு முறைகளையும் படிப்படியாக நீக்கி, அம் முயற்சிகளுக்கான இறக்குமதிகளின் உட்பாய்வினைச் சலபமாக்குவதன்மூலமும் நீண்டகாலப் பொருளியற் திறமான வளர்ச்சியை அவை பெறும்வகையில் உதவியளிப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகவிருந்தது.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில ஏற்றுமதிகளுக்கும், கட்புலகைகாக் கொடுக்கல்வாங்கல்களுக்கும், பண ஊக்கத்தை அளிப்பதற்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில இறக்குமதிகளின்மீதும், கட்புலகைகாக் கொடுப்பனவுகள்மீதும், மேலதிக ரூபாச் செலவை விதிப்பதற்கும் அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்கள் ஒரு கருவியாகப் பாவிக்கப்பட்டன. வெளியுலகுடனான ஏனைய வருவாய்களும், கொடுப்பனவுகளும் அலுவலகச் செலாவணிவிதத்தில் கொடுக்கல்வாங்கல் செய்யப்படுமாகையால், அவைகள் 'அ' விடயக் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. அ.செ.உ.சா. திட்டத்தின்கீழ் செய்யப்படும் கொடுக்கல்வாங்கல்களே 'ஆ' விடயக் கொடுக்கல்வாங்கல்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன; இதன் முக்கியவம்சமாக, அந்நிய செலாவணி

உரிமைச் சான்றிதழ்களின் விலைவடிவில் மேலதிக ரூபாய் செலவுகளை, அல்லது ரூபாய்ப் பயன்களை விளைவிக்கின்றன. வாரந்தோறும் மத்திய வங்கி வழங்கும் சான்றிதழ்களுக்கான கேள்வி விலைகளிற் பிரதிபலிக்கும் சந்தைச் சக்திகளினால் இதன் விலை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமென்றே ஆரம்பத்தில் எண்ணப்பட்டது. ஆனால் பின்பு, ரூபா 100/- முகப்பு மதிப்புப் பெறுமதியுடைய சான்றிதழின் விலை ரூபாய் 44/-இல் நிலையாக்கப்பட்டது. அடிப்படையில் இது ஒரு நிலையற்ற வீதமாகவும், காலத்திற்குக் காலம் மாற்றப்படத்தக்கதாகவும் உள்ளதெனினும், இதன் விலை இந்த மட்டத்திலேயே நிலைத்துள்ளது.

இத்திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் யாதெனில், 'ஆ' வகுப்பைச் சார்ந்த குறிப்பிடத்தக்க அளவுள்ள இறக்குமதிகள் வரையறப் பொது உத்தரவுச் சீட்டின்கீழ் அதே வேளையிற் கொண்டுவரப்பட்டு, அவற்றின் மீது நடைமுறையிலிருந்து இறக்குமதி அனுமதிப் பங்குமுறையும், உத்தரவுச் சீட்டு முறையும் நீக்கப்பட்டமையேயாகும். இப் பொருட்களும் பெரும்பான்மையானவை கைத்தொழிலுக்குரிய மூலப் பொருட்களாகும். எனினும், இவ்விறக்குமதிகளுக்கான கொடுப்பனவுகள் வங்கிகளுடன் நாணயக் கடிதங்கள் திறப்பதற்கு உட்பட்டே செய்யப்படவேண்டியனவாகும். இந்தக் கணிசமானளவுத் தளர்ச்சி, கைத்தொழில்களின் படிப்படியான வளர்ச்சிக்கும், திறமையான வழிகளில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கும் துணைசெய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

இத் திட்டம் வெற்றியீட்டிச் செயலாற்றுவதற்குத் துணையான நாணய நிதிக் கொள்கைகள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய தேவையிருந்தது. ஏற்கனவே நடைபெறுகின்ற பொருளாதார வளர்ச்சி மேலும் வளர்ந்து செல்வதற்குப் பொருளாதார வளர்ச்சிகளையே பாதிக்கத்தக்க நாணய விரிவு நிலைமைகள் ஏற்படாவண்ணம் உறுதிப்படுத்திக்கொள்வது இன்றியமையாததாகும். ஆதலால், நுகர்வுப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கோ, எதிர்பார்த்துக் கையிருப்புக்களைச் சேர்ப்பதற்கோ ஊக்கமளிக்க இடமளியாது, உற்பத்தித் துறைகளின் தேவைகளுக்கு மேற்படாத முறையிற் கொடுகடன் ஆக்கம் கட்டுப்படுத்தப்படல் வேண்டும். எனவே, கொடுகடன் கட்டுப்பாடு இத்திட்டத்திற்கு ஓர் அத்தியாவசிய அம்சமாக அமைந்துள்ளது. நிதித் துறையைப் பொறுத்தவரை வங்கித் தொழில் முறையிலிருந்து கடன் பெறுவதைக் கூடியவரை குறைத்து, அரசாங்க நிதியின் பணவீக்கத் தாக்கத்தைப் படிப்படியாக இல்லாமற் செய்வதற்கு முயற்சிகள் தேவையாகின்றன. ஆக்கச் செலவுகள் இலாபங்கள்பற்றிய புதிய சூழ்நிலைக்கமைய இறக்குமதித் தீர்வைகளும் மொத்த விற்பனை வரிகளும் சீராக்கம் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

அ.செ.உ.சா. திட்டம் புகுத்தப்பட்ட ஆரம்பத்தில் சான்றிதழ்களுக்கு மிக உயர்ந்த கேள்விகள் எழுந்தன. முதலிற் சந்தை வீதங்களை அறிவதற்காக அ.செ.உ.சா.க்கள் கேள்வி விண்ணப்பங்களில் விடப்பட்டபோது, அவற்றின் விலைகளின் ஏற்றவிறக்கங்கள், இவ்வகையான ஒரு புதிய திட்டம் புகுத்தப்படுகின்ற நேரத்திலுள்ளதுபோல் நிலவிய குழப்பங்களினாலும், நம்பிக்கையீனங்களினாலும் ஓரளவு பெரிதாகக் காணப்பட்டன. இத் திட்டத்தின் தன்மைகள் உணரப்பட்டபின், பிரதிபலிப்புக்கள் வேறு விதமாக மாற்றமடைந்து, விலைகள் ரூபா 100 கொண்ட சான்றிதழ்களுக்கு ரூபா 44 அளவில் நிலைக்குந் தன்மை காணப்பட்டது. அத்துடன் அ.செ.உ.சா.க்களின் எதிர்கால விற்பனைகளும் கொள்வனவுகளும் புகுத்தப்பட்டமையும் அ.செ.உ.சா. சந்தையில் கூடிய நிலவரமான நிலைமைகளை உண்டாக்குவதற்கு உதவிபுரிந்தது.

தளர்த்தப்பட்ட சில அளவுக் கட்டுப்பாடுகளைத் தொடர்ந்து, விலைக் கட்டுப்பாடுகள் புகுத்தப்படவேண்டியிருந்தது. தமக்குட் போட்டியிடும் விதவிதமான இறக்குமதிப் பொருட்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்குச் செலாவணி மாற்றுவீதம் சார்பாகவிருந்தது. இறக்குமதிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய விலை அதிகரிப்பு இறக்குமதி செய்யும் ஆற்றலைக் குறைத்ததோடு, பொருட்களின் கேள்வி நெகிழ்ச்சிக்கு ஏற்ப நிரம்பலைச் சமப்படுத்துவதற்கு இறக்குமதியாளர்களைத் தூண்டிற்று. அனுமதிப்பங்கு அமைப்பின்

கீழ் ஓரளவு உயர்ந்திருந்த இலாபம் இந்த விலைத் தாக்கத்தாற் குறைந்தளவு இலாபத்தையே ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடும். போட்டி வளருகையில் இலாபத்தின் ஒரு பகுதி நுகர்வோருக்குக் குறைந்த விலைகளின் வடிவத்தில் வழங்கப்படும் நிலையும், அல்லது ஆக்கச் செலவுகள் அதிகரித்தபோதும், விலையை வேறுபடாத நிலையில் வைத்திருக்கும் நிலையும் தோன்றத்தக்கதாய் உள்ளது. உற்பத்தியாளர்கள் தரத்தைத் திருத்துவதற்கும் தம் முயற்சிகளை நெறிப்படுத்துவர். போட்டியிடும் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளில் விற்பனைகளுக்கு ஊக்கமளிப்பதனால், அல்லது போட்டி உற்பத்திகளில் இறக்குமதிகளுக்குச் சிறிய அநுமதிப் பங்குகள் வழங்குவதனால் விளைத்திறன் திருந்தும் முறைமைக்கு உதவப்படும். அதிகரித்த விலைகளில் இறக்குமதிகள் கிடைக்கத்தக்கதாய் இருப்பது, மூலப் பொருட்கள் நடுத்தரப் பொருட்களை மட்டுமன்றி, முதலீட்டப் பொருட்களையும் பொருளியற் சிக்கனமாக உற்பத்தியாளர் பயன்படுத்துவதற்கும், தாம் கொள்வனவு செய்யும் செலாவணித் தொகையைப் பகுத்தறிவோடு கையாளுவதற்கும் துணைசெய்யும்.

அ.செ.உ.சா. நிறிதழ்த் திட்டம் புகுத்தப்பட்ட தொடக்கத்தில் நிலையற்ற தன்மைகள் காரணமாகப் பொருட்களைச் சேர்த்துவைக்கும் தன்மை வளர்ந்திருக்கக் கூடும். ஆனால், இத் திட்டத்தில் வர்த்தக நம்பிக்கை வளருகையில் இந்நிலைமை குறைவுற்றே தீரும். அதிக இலாபம் எதிர்பார்க்கும் நோக்கங்களுக்கான கொடுகடன்களை அரிதாகவும், விலைபொறுப்பானவையாகவும் செய்யும் நோக்கத்துடன் நாணயக் கொள்கை அமைந்துள்ளமையால், கையிருப்புக்கள் விலையொறுப்பானவையாக அமையும். அத்துடன் தற்போதுள்ள வரையறைகளுடன் அவர்கள் கையிருப்புக்களைத் திரட்டுவதற்குக் கணிசமானளவு கொடுகடன் பெற முடியாமலிருக்கும். இதன் பயனால், திரட்டப்பட்ட எந்தக் கையிருப்புகளும் வெளியில்விடவேண்டி நேரிடக்கூடுமாதலால், இவை விலைகளில் கீழ்நோக்கம் அமுக்கத்தை விளைவிக்கும்.

அ.செ.உ.சா. திட்டத்தின் விலைத்தன்மை குறித்த உற்பத்திப் பொருளின் கேள்வி நெகிழ்ச்சியிலேயே தங்கியிருக்கும். இதனால் சில பொருட்கள் விலையில் வீழ்ச்சியைப் பதிவுசெய்திருக்கையில் வேறுசில உயர்ந்தும், மற்றும் சில ஒரே நிலையில் இருந்தும் காணப்பட்டன. கட்டடப் பொருட்களினதும், சுகாதார சுத்திப் பொருட்களினதும் விலைகள் வீழ்ச்சியுற்றன. இதில் முன்னைய திலும்பார்க்கப் பின்னையது கூடிய சதவீத்தில் வீழ்ச்சியுற்றது. வெண்ணெய், பால் முதலிய உணவுப் பொருட்களும், மற்றும் ஏனைய பொருட்களான உந்தி (மோட்டார்) மாற்றுறுப்புக்களும் விலையில் உயர்வைக் காட்டின.

அ.செ.உ.சா. திட்டத்தினுற் கைத்தொழில் உள்ளீடுகளின் உள்நாட்டு விலை உயர்ந்தது. நாணய மதிப்பிறக்கத்தை அடுத்து, மூலப் பொருட்களின் விலைகளும் அதிகரித்து, கூலிச் சீராக்கங்கள் செய்யப்பட்டதனால், சினைக் கொள்விலைகளும் அதிகரித்தமை கைத்தொழிற் தயாரிப்புகளின் ஆக்கச் செலவுகளின் அமைப்பை உயர்த்திற்று. ஆனால், உற்பத்தி விளைத்திறனில் அதிகரிப்புக் காணப்பட்டது. உற்பத்திவலு உயர்ந்த வீதத்திற் பயன்படுத்தப்பட்டமையும், அளவுப் பிரமாண விரிவுமே இதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம்.

அ.செ.உ.சா. திட்டம் தொழில் நிலையிலும் வருவாயிலும் சார்பான தாக்கத்தை உண்டுபண்ணத்தக்கதாய் உள்ளது. இவ் வழியில், அ.செ.உ.சா. திட்டம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தின் முழு விளைவை அளவிட்டறிய இயலாமலிருக்கின்றது. அவை பின்வருவனவற்றிற் தங்கியிருக்கும். அவையாவன, (1) உற்பத்திவலுவின் பயன்பாட்டு விரிவிலும், கைத்தொழிற் தொழிற் பாட்டின் அளவுப் பிரமாண விரிவிலும், (2) பயிற்சி செய்கையின் அதிகரிப்பிலும் சிறிய உற்பத்திகளின் எற்றுமதிகளை விரைவுபடுத்துவதும் ஆகும். வேளாண்மைக் கைத்தொழில், போக்குவரத்துச் சேவைக் கைத்தொழில்கள் ஆகியவற்றில் தனியார் துறை உற்பத்திகளினாலும், உற்பத்திவலு உயர்ந்

தளவிற் பயன்படுத்தப்பட்டமையாலும், உற்பத்தி கூரிய முறையில் அதிகரித்தது. அ.செ.உ.சான்றிதழ்த் திட்டத்தினால் உதவி அளிக்கப்பட்ட இவ்விரு காரணிகளும் அத்துறைகளின் வருவாயையும், தொழில் நிலையையும் அதிகரித்திருக்கக்கூடும். இதனின் இரண்டாம் படி, மூன்றாம் படி விளைவுகள் பின்பே உணரப்படும். இவை தொழில் விளைத் திறனின் ஓர் உற்பத்தியின் மாற்றல்களினாலேயே பெரிதும் வசப்படுத்தப்படும்.

வருவாய்களில் அ.செ.உ.சா. திட்டம் உண்டுபண்ணிய விளைவுகளை தயாரிப்புத் தொழிலிற் கூட்டப்பட்ட (கூலிகள், வாடகை, வட்டி, இலாபம் ஆகியனவற்றின்) பெறுமதியின் அதிகரிப்பினாலேயே அளவிடமுடியும். இத்துறையிற் கூட்டப்பட்ட பெறுமதி பண நியதிப்படி, 18.2 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கையில், உண்மை நியதியில் இது 11.4 சதவீதத்தால் உயர்ந்தது. கூலியாளர்ச் செறிவுடைய ஆடைகள், இனிப்புப் பண்டங்கள் தயாரிக்கும் கைத்தொழில்களிலேயே உற்பத்தியிற் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புகள் ஏற்பட்டன.

இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களிலொன்று, சிறிய உற்பத்திகளின் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிப்பதேயாகும். அத்தகைய ஏற்றுமதிகளிலிருந்து கிடைத்த ரூபாய் 1,522 இலட்சம் அல்லது \$ 256 இலட்சமான அந்நிய செலாவணியை வருவாய் கடந்த ஆண்டினைவிட ரூபாய் 263 இலட்சம் அல்லது \$ 44 இலட்சம் திருந்திய நிலையில் இருந்தது. சிறிய ஏற்றுமதிகளின் அ.செ.உ. சான்றிதழ்த் திட்டம் ஏற்படுத்திய விளைவை மதிப்பிடுவதற்குக் காலம் போதாது. பெரும்பான்மையான சிறிய ஏற்றுமதிகள், விவசாயப் பொருட்களாக அல்லது உள்நாட்டு விவசாய, மூலப் பொருட்களிற் தங்கியிருந்தவையாகவே இருந்தன. இந்த வேளாண்மைப் பொருட்களின் நிரம்பல் நெகிழ்ச்சி குறைவாயிருப்பதால், ஏற்றுமதியில் ஏற்படக்கூடிய உடனடியான விரிவு பெரும்பாலும் உள்நாட்டு நுகர்ச்சியை ஏற்றுமதிகளுக்கு வழிப்படுத்துவதாலேயே பெறப்படும். உள்நாட்டுச் சந்தை சிறிய அளவுடைய தாய் இருக்கும் நிலையில் கணிசமான அளவுகளில் அவ்வாறு உடனடியான வழிப்படுத்துதல் ஏற்படுமென எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே, அ.செ.உ.சா. திட்டத்திற்குச் சிறு ஏற்றுமதிகள் பிரதிபலித்தியங்குதல் ஓரளவு காலந்தாமதித்தே ஏற்படக்கூடும்.

சுற்றுலா வருவாய்கள், தனியார் மூலதனச் சொந்தத் தொழில் வருவாய்கள் ஆகியவற்றிற்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகரித்த ஊக்கங்கள் காரணமாகக் கட்டிலனாகா வருவாய்கள் அதிகரிக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. சுற்றுலா வருவாய்கள் 1967ன் ஐ.அ. \$ 7.8 இலட்சத்தில் இருந்து 1968ல் ஐ.அ. 12 இலட்சமாக உயர்ந்தன. தனி ஆளுக்கான வருவாய் 1967ன் அதே காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில், 1968 மே—திசெம்பர் காலப் பகுதியில் ஐ.அ. \$ 52.2ல் இருந்து ஐ.அ. \$ 65.1க்கு 25.2 சதவீதத்தால் உயர்வுற்றது. தனியார் மூலதன மாற்றங்கள் 1968ல் ரூபாய் 23 இலட்சத்தால் அல்லது ஐ.அ. \$ 349,500ஆல் உயர்ந்தது. எனவே, அ.செ.உ.சா. திட்டத்திற்கு கட்டிலனாகா வருவாய்கள் பெருமளவு சார்பாக இயங்கின. தேறிய நியதியில் 1968 இல் கட்டிலனாகாக் கணக்கு ரூபாய் 200 இலட்சம் கொண்ட வரவு நிலுவையைக் காட்டியது.

இத் திட்டத்தின் 1968 மே தொட்டு திசெம்பர் வரையான இயக்கம், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மொத்த வணிகப்பொருட்களிற் 13 சதவீதமானவை கட்டற்ற பொது உத்தரவுச் சீட்டு வகுப்பின்கீழ் செய்யப்பட்ட இறக்குமதிகள் என்பதைக் காட்டுகிறது. 1968 திசெம்பர் வரை திறக்கப்பட்ட நாணயக் கடிதங்களில் ஏறக்குறைய 51 சதவீதமானவை தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களாகவேயிருந்தன. அதே வேளையில் 2ம் முக்கிய வகுப்பாகப் பொறியியல் போக்குவரத்துக் கருவிகள் 24 சதவீதத்தை உள்ளடக்கின.

எனினும் கட்டற்ற பொது உத்தரவுச் சீட்டுகளின்கீழான இறக்குமதிகளுக்குள்ள கேள்விப் போக்கு, பொதுவாக, வேளாண்மையினதும் கைத் தொழிலினதும் உற்பத்திப் பெறுமதி, உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தின் பொதுவான தொழிற்பாடு, நாணயத்தினதும் வருவாய்களினதும் விரிவு வீதங்கள் ஆகியவைபோன்ற பல வேறுபடத்தக்க காரணிகளிற் தங்கியுள்ள

தென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவைகளில் எதில் ஒன்றாவது அல்லது அனைத்திலாவது ஏதேனும் ஒரு மாற்றம் ஏற்படின், இவ்விரு இவ்வகுப்பைச் சார்ந்த பொருட்களின் கேள்வியில் நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடும். ஆகவே, நாணயச் செயலாற்றம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாய் இருக்கின்ற மையில், கேள்வியின் அதிகரிப்பினால் அல்லது பொருட்களின் மேலதிகச் சேரலினால், கட்டற்ற பொது உத்தரவுச் சீட்டுத் தொகுதியைச் சேர்ந்த இறக்குமதிகளுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரித்த கேள்வி எழுமாயின், க.பெ. உ. இறக்குமதிகளின் வளர்ச்சியீது மிகக் கவனமாக மேற்பார்வை தேவைப்படும். குறித்து வகுக்கப்பட்டுள்ள கொடுப்பனவுகளுக்கு அந்நிய செலாவணி கிடைக்கத்தக்கதாய் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துமுகமாக அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ்த் திட்டம் அமைந்துள்ளது. முறையாகக் கூறின், சந்தையில் கேட்கப்பட்டு நிரம்பல் செய்யப்பட்ட அந்நிய செலாவணியின் தொழிற்பாடாகவே இவ்விடை இருத்தல் வேண்டும். ஏதேனும்மொரு வேளையில், பாதகமான உலகச் சந்தை நிலைமைகள் காரணமாக அல்லது ஏற்றுமதியின் போட்டித் தன்மை குன்றியதன் காரணமாக அந்நிய செலாவணி நிரம்பலில் ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கையில், அந்நிய செலாவணிச் சந்தையின் நடை முறை விடை நிலைமைகளுக்கேற்காத முறையில் செலாவணி தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டின், அது நாட்டின் அந்நிய செலாவணி ஒதுக்குகளிற் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். ஆகவே, அந்நிய செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழின் விடை கூர்ந்த கவனத்திற்கு உரியதாகவிருக்கிறது. இதே வேளையில் இத் திட்டத்திற்கு உதவியாக நாணய நிதித்துறையில் துணைநிற்கும் நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. ஏனெனில், குறைந்த கட்டுப்பாடுகளிற் தங்கியுள்ள பொருளாதாரத்திற்குள் இறக்குமதிகளுக்கான கேள்விகளையொட்டிய கொள்கைகளின் விளைவுகளைக் கூடிய விரைவிற் காணமுடிகின்றது.

(ஆ) நாணயக் கொள்கை

1968ன் நாணயக் கொள்கையானது, பெரும்பாலும் வரவுசெலவுத் திட்டக் குறைகளிலிருந்து கடந்தகால விரிவுக் கொள்கைகளின் பயனால் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட மேலதிகத் திரவ நிலையைக் கருத்திலெடுப்பதோடு, 1967 நவம்பரின் நாணய மதிப்பிற்குத்தினதும், 1968 மேயின் செலாவணிச் சீர்திருத்தங்களினதும் நோக்கங்களை அடைவதற்காக வழிப்படுத்தி அமைக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. அந்தச் சூழ்நிலைகளில் நாணயக் கொள்கையின் பொதுப் போக்கு கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளதாகவே அமையவேண்டியிருந்தது. வைப்புக்கள் சம்பந்தமான ஒதுக்கு வீதங்கள் 1967ன் இறுதியில் நிலவிய உயர்ந்த மட்டங்களிலேயே கொண்டுவரப்பட்டன.

வட்டி வீதங்களும் உயர்த்தப்படவேண்டி இருந்தன; வங்கி வீதமானது, 5 சதவீதத்தில் இருந்து 5½ சதவீதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டதோடு, ஏனைய வட்டிவீதங்களும் உயர்த்தப்படவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. மத்திய வங்கியின் வட்டிவீதம் உயர்த்தப்பட்டதற்கமைய, வர்த்தக வங்கிகளின் வட்டி வீதங்களும் உயர்வுற்றன. அத்துடன் மத்திய வங்கியின் முன்முனைவுகளினால் அரசாங்கத்தின் நெடுந் தவணைக் கடன்பாட்டுப் பிணைகளின் மீதான வட்டிவீதம் 4½ சதவீதத்திலிருந்து 5½ சதவீதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டது. இறைசேரி உண்டியல் வீதம் படிப்படியாக 1968 சனவரியிலிருந்த 3.22 சதவீதத்திலிருந்து 1968 யூனில் 3.64 சதவீதத்துக்கு உயர்வுற்றது. மத்திய வங்கியினது இறைசேரி உண்டியல்கள் எடுக்கும் வீதமும் 1968 நவம்பர் பரில் 1 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதத்திற்கு உயர்ந்தது. நிலையான வைப்புக்களுக்கும், சேமிப்பு வைப்புக்களுக்குமான வட்டிவீதங்கள் முறையே 3¼ சதவீதத்திலிருந்து 3½ சதவீதத்திற்கும், 3 சதவீதத்திலிருந்து 3¼ சதவீதத்திற்கும் உயர்வுற்றன.

வேறிடத்தில் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளவாறு, தனியார் துறைக்கான வர்த்தக வங்கிக் கொடுகடன்கள்மீதும் மத்திய வங்கி எல்லைவரைகளை விதித்தது. ஆயினும், இந் நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்பொழுது, மத்திய வங்கியானது பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சியுறுகின்ற பிரதான துறைகளின்மீது அளவுமீறின கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படாவண்ணம் விலக்குவதற்குக் கூறிய கவனம் கொடுத்துள்ளது. உதாரணமாக, புதிய விவசாயக் கொடுகடன்

திட்டத்தின்கீழான கொடுகடன்களும், தேயிலைத் தொழிற்சாலை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழான கொடுகடன்களும், ஏற்றுமதிகளுக்கான கொடுகடன்களும் இவ் வரையறைகளிலிருந்து விலக்கப்பட்டன. அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான கொடுகடன்களுக்கு விதிவிலக்கு அழிக்கப்பட்டமைபற்றி சிறிய விளக்கம் தேவையாகின்றது. முந்தைய ஆண்டுகளில் தமது கொடுகடன் தேவைகளை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுவந்த இக் கூட்டுத்தாபனங்கள், அத்தகைய கொடுகடன் தேவைகளை வங்கித் துறையிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டமையும், அதேயளவிற்கு அரசாங்கத்தின் சொந்தக் கொடுகடன் தேவைகள் குறைவுற்றிருக்கக் கூடுமென்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான கொடுகடன்கள் இந்த எல்லை வரைகளுக்குள் ஆரம்பத்திற் சேர்க்கப்பட்டிருப்பின், அது அவற்றின் தொழிற்பாடுகளை அநாவசியமான அளவிற்கு கட்டுப்படுத்தியிருக்கும். எனினும், 1968ல் இத் துறைக்கான கொடுகடன் கணிசமான அளவில் விரிவுற்றுள்ளதை முன்னிட்டு வருங்காலத்தில் ஒரு உகந்த நேரத்தில் இக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான கொடுகடனை கட்டுப்படுத்துவதற்குக் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டியிருக்கும்.

அரசாங்கத்தின் நிதித் தொழிற்பாடுகளில் வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்குப் புறம்பான விரிவுத் தாக்கம் அதிகரித்துள்ளமையால், 1968ல் நாணயக் கொள்கையை உருவாக்குதல் கூடிய கடினமாகக் காணப்பட்டது. விரிவுத் தாக்கத்தை ரூபா 960 இலட்சத்திற்குள் சமாளிப்பதற்கென மதிப்பிடப்பட்ட 1967/68ற்குரிய வரவுசெலவுத் திட்டம், இறுதியில் ஏறக்குறைய ரூபா 2,670 இலட்சம் கொண்ட விரிவுத்தாக்க இடைவெளியுடன் முடிவுற்றது. இவ் அதிகரிப்பில் ஒரு பகுதி நாணய மதிப்பிறக்கத்தினாலும், அரிசியின் உலகச் சந்தை விலை வரவுசெலவுத் திட்டமிடப்பட்டபொழுது எதிர்பார்ப்பக்கப்பட்டதிலும்பார்க்க மிகக் கூடுதலாக உயர்வுற்றமையாலும் ஏற்பட்டதாகும். வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் அத்தகைய பெரிய விரிவுத் தாக்கத்தின் பாரதூரமான பிரதிபலன்கள் வங்கி வெளிநாட்டுச் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட ரூபா 1,160 இலட்சம் கொண்ட வீழ்ச்சியினாலும், தனியார் துறைக்கான நாணய விரிவினமீது அமர்த்தப்பட்ட கடுமையான கட்டுப்பாடுகளினாலும் தாங்கப்பட்டது. இருந்தும், தனியார் துறைக்கான கொடுகடனின் அதிகரிப்பு என்றமடையாத உயர்ந்த மட்டத்தைப் பதிவுசெய்தது.

இவ் வழியில், அரசாங்கத் துறையிலிருந்து பெரிய விரிவுத் தாக்கம் தோன்றியுள்ளபோதிலும், 1968இல் மத்திய வங்கி உயர்ந்தளவுடைய நில வரமான நாணய நிலைமையை நிலைநாட்டிற்று. 1968ல் உண்மை உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட 8.3 சதவீதம்கொண்ட வளர்ச்சி, பணநிரம்பலின் வளர்ச்சி (ஆண்டிறுதி மட்டம்) வீதமான 6 சதவீதத்திலும்பார்க்கக் கூடியதாயிருந்தது. 1968ல் பணநிரம்பலில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பே 1967லும்பார்க்க உயர்ந்ததாக இருக்கையில், சென்ற ஆண்டுகளின் விரிவுக் கொள்கைகளிலிருந்து எழுந்த வீக்க அழுக்கங்களின் திரட்சியும் நிலவியது. இது உயர்ந்து வரும் விலைகளிற் பரதிபலித்தது. இதனால், நுகர்வோர் விலைக் குறிகாட்டி 5.9 சதவீதத்தால் உயர்ந்திருந்தது. நுகர்வோர் விலைக் குறிகாட்டி விலைகளின் பொது மட்டத்தில் ஏற்பட்ட உண்மை உயர்வுகளைக் காட்டவில்லை. பெரியளவுகளிலான திரவச் சொத்து உடைமைகளும், உயர்ந்த மட்டமான சொந்த வருவாய்களோடு கூடிய உயர்ந்த நுகர்ச்சி கொள்நிலையும், விலைகளின் மீது அழுக்கத்தை உண்டுபண்ணின. எனவே, தேசிய உற்பத்தி கணிப்பிடுவதில் உபயோகிக்கப்பட்ட ஊகிப்பான விலைக் குறிகாட்டி 11 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது. வெவ்வேறு துறைகளிலும் ஏற்பட்ட விலை அதிகரிப்புகள் ஒத்த அளவுடையனவாக இருக்கவில்லை; தயாரிப்புத் துறையும் ஏற்றுமதித் துறையும் ஒப்பியல்பில் உயர்ந்த அதிகரிப்பைக் காட்டின.

இருவீதச் செலாவணி மாற்றுமுறை கையாளப்பட்டமையோடு, தொடர்ந்து வர்த்தகக் கொடுப்பனவுக் கட்டுப்பாடுகள் கணிசமானளவிற்கு தளர்த்தப்பட்டன. எனினும், இத் தளர்த்தல்களின் வெற்றியீட்டம், உள்நாட்டு உற்பத்தியினூடாகவும், இறக்குமதிகளினூடாகவும் நிரம்பல் நிலைமையைச் சீர்திருத்திய முறையில் மொத்தக் கேள்வியில் எத்தகைய தொகையை, கிடைக்கக்கூடிய பொருள்வளங்களினூற் சமாளிக்க முடியும் என்பதற் தங்கி

யுள்ளது. கடந்த ஆண்டறிக்கைகளிற் கூறியதுபோல் வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள்பற்றிய கட்டுப்பாடுகளைக் குழுவாரியாகத் தளர்த்துதல், உற்பத்தியிலும் வினைத் திறமைகளிலும் போதுமான நற்பலன்களை விளைவிக்காத முறையில், அந்நிய செலாவணி வீசியெறியப்படுவதை விளைவிக்கும்.

அ.செ.உ.சா. திட்டம் புகுத்தப்பட்டமை, ஏனையவற்றுடன், அளவுக் கட்டுப்பாடுகளுக்குப் பதிலாகக் கொள்விலைக் கட்டுப்பாடுகளை அமைப்பதற்குக் கொண்டுவந்த ஒரு ஏற்பாடாகும். கொள்விலைக் கட்டுப்பாடுகளின் விளைத் திறன்வாய்ப்பு, நாணய நிதி நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு தூரம் மேலதிகச் செலவுகளைத் தடுப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளன என்பதற் தங்கியிருக்கும். விலை இயக்க முறையினூடாகத் தொழிற்படுகின்ற கொள்விலைக் கட்டுப்பாடுகள் ஒரு ஒதுக்கீட்டுச் சக்தியாக அமைவனவாகும்; அதிகாரிகள் பல்தரமான இறக்குமதிப் பொருட்களின் உள்ளூர்க் கொள்விலைகளை உயர்த்துவதன் மூலமாக மட்டும் இறக்குமதிகளின் அளவுகளையும் அமைப்பையும் பாதிக்கின்றனர். விலை மட்டமே, முக்கியமாக அந்நிய செலாவணியின் விலையே, சென்மதி நிலுவை நிலைமைகளைச் சமநிலைக்கு மீட்பதற்கும் நிலைநிறுத்துவதற்கும் முக்கியமானதாகும். அதே வேளையில் நிதிக் கிடைப்பனவுகளும் அவற்றின் விலைகளும் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சித் துறைகளைத் தண்டிக்காததோடு அளவுடையதாயிருத்தல் வேண்டும். கிடைக்கக்கூடிய பொருள் வளங்களில் அதிகரித்த பங்கினைப் பெறுவதற்காக பல்வேறு துறைகளும் தத்தம்மிடையே போட்டியிட்டு, தாம் கொடுக்கத் தயாரான விலைகளை (வங்கிக் கொடுகடன்களின் விலையும் உட்பட), மேற்படுத்திக் கேட்க நேரிடுகின்றது. எனவே, பொருளாதாரத்தின் உண்மைத் தேவைகளுக்கு அமைவாகப் பணத்தின் விலைகளையும் கிடைப்பனவையும் சீர்படுத்தாதல் நாணய அதிகாரிகளின் மிக முக்கியமானதும் கடினதுமானதுமான செயலாக அமைகின்றது.

பொருளாதாரமானது இப்பொழுதும் உயர்ந்த திரவத்தன்மையுடையதாக உள்ளது. 1968ல் பணமும் பணச் சார்புடையனவும் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியில் வகித்த வீதம் 43.8 சதவீதமாக இருந்தது. நாணயக் கொள்கையானது, தற்போதைய நாணய விரிவைப் பொருத்தமான மட்டங்களுக்குள் அடக்குவதுடன், இந்த மேலதிகத் திரவநிலை சென்மதி நிலுவைகளின்மீதும், உள்நாட்டு விலைமட்டங்களின்மீதும் ஏறுமாறான அழுக்கங்களை விளைவிக்காவண்ணம் பர்துகாக்கவேண்டியதாயுள்ளது. எனவே, 1968 இன் நாணயத் தொழிற்பாடு திருப்திகரமானதாக அமைந்து பெருமளவில் நிலவரமான தன்மையை விளைவித்ததாயினும், மன அமைதி கொண்டிருக்க இடமேயில்லை. பொருளாதாரத்திலுள்ள நாணய விரிவு மிகக் கவனத்தோடு அவதானிக்கப்படவேண்டி இருப்பதோடு, இது சம்பந்தமாக அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் நிதிச் சிக்கனங்கள் தேவைப்படுகின்றமையும் மிக வலியுறுத்திக் கூற வேண்டியதில்லை.

முடிவுரை

1968ற் காணப்பட்ட திருப்திகாரமான பொருளாதார முயற்சிப் பயன்கள் பெரும்பாலும் உள்நாட்டுப் பாவிப்புக்கான உற்பத்தியின் விரிவினால் ஏற்பட்டதாகும். பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட 8.3 சதவீதமான உயர்ச்சி, சனத்தொகை அதிகரிப்பிலும் மேலாக விளங்கியதோடு, தனியாளுக்கான உண்மை வருமானமும் ஆண்டுக்கு 6.1 சதவீதங்கொண்ட அதிகரிப்பைக் காட்டிற்று. தனியார் துறைக்கான கொடுகடன் அதிகரித்து, வரவு செலவுத் திட்டத்தின் விரிவுத்தாக்கமும் உயர்வுற்றிருந்தபோதிலும், நாணய நிலைமையில் பெருமளவு நிலவரமான நிலை காணப்பட்டது. நிரம்பல் நிலைமை குறிப்பிடத்தக்களவிற் சீர்திருத்தமுற்றிருந்தபோதிலும், பொருளாதாரத்தின் சில துறைகளில் அதிகரித்த கேள்விக்கு ஒப்பியல்பாக இன்னும்

தட்டுப்பாடுகள் காணப்பட்டன. விலை மட்டங்கள், முந்திய ஆண்டுகளிலும் பார்க்க உயர்ந்த விகிதாசாரமாக அதிகரித்தன. சென்மதி நிலுவைகளிற் தொடர்ந்தும் குறைகள் ஏற்பட்டமையால், செலாவணி முறையைச் சீர்திருத்தவேண்டி நேரிட்டது. அ.செ.உ.சா. திட்டம் புகுத்தப்பட்டமை 1968ல் செய்யப்பட்ட பாரதூரமான மாற்றங்களுள் ஒன்றாகும். இத் திட்டம் ஒரு கூடியளவு உண்மையான செலாவணி மாற்றுவிதித்ததைப் பெற உதவியதுமன்றி, மூலப் பொருட்களைக் கூடுதலான அளவுகளிற் கிடைக்கக்கூடியதாகச் செய்ததனால், கைத்தொழில் உற்பத்தியை விரிவடையச் செய்தது; அத்துடன் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலாயினும், சிறு ஏற்றுமதிகளை விரிவடையச் செய்தது. 1967லும்பார்க்க 1968ல் சென்மதி நிலுவை நிலைமை ரூபா நியதியில் குறைந்த அளவிலேயே சாதகமாயிருந்தது. ஆனால், டொலர் நியதியில் அது ஒரு சீர்திருத்தத்தைக் காட்டிற்று. வர்த்த மாற்றுவிதித்தம் சீர்கேடடையாதிருந்திருப்பின், சென்மதி நிலுவைகளிற் கூடிய சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கும்.

அட்டவணை II (அ) I

உற்பத்தியினதும் செலவினதும் சுருக்கக் குறிகாட்டிகள் நடைமுறை விலைகளின்படி

	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968
(அ) பெறுமானங்கள்										
1. கிணக்கொள் விலைகளின்படி மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி (பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்) ...	5,893	6,287	6,313	6,503	6,797	7,291	7,484	7,699	8,224	9,809
2. சந்தை விலைகளின்படி மொத்த உள்நாட்டுச் செலவு (ப.இ. ரூபாய்களில்) ...	6,600	6,909	6,939	7,069	7,389	7,958	8,051	8,627	9,317	10,626
3. சந்தை விலைகளின்படி தனியார் நுகர்ச்சி (ப.இ. ரூபாய்களில்) ...	4,636	5,020	4,912	5,010	5,339	5,755	5,881	6,274	6,712	7,550
4. சந்தை விலைகளின்படி அரசாங்க நுகர்ச்சி (ப.இ. ரூபாய்களில்) ...	881	911	926	979	1,011	1,090	1,157	1,158	1,228	1,408
5. சந்தை விலைகளின்படி மொத்த நிலையான உள்நாட்டு மூலதன ஆக்கம் (ப.இ. ரூபாய்களில்) ...	1,113	978	1,102	1,080	1,160	1,113	1,013	1,195	1,377	1,668
6. பொருட்களினதும் கிணக்கொள் அல்லாத செலவுகளினதும் ஏற்றுமதிகள் (ப.இ. ரூபாய்க்.) ...	2,016	2,011	1,907	1,971	1,903	1,937	2,095	1,865	1,849	2,165
7. பொருட்களினதும் கிணக்கொள் அல்லாத செலவுகளினதும் இறக்குமதி (ப.இ. ரூபாய்களில்) ...	2,176	2,209	1,972	2,070	2,031	2,102	2,061	2,155	2,106	2,474
8. கிணக்கொள் விலைகளின்படி சராசரி ஆளுக்கூரிய மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி (ரூபாய்களில்) ...	612	635	621	623	638	669	670	673	703	820
9. சராசரி ஆளுக்கூரிய மொத்த உள்நாட்டுச் செலவு (ரூபாய்களில்) ...	689	698	683	677	705	730	721	754	796	888
10. 1959ஆம் ஆண்டுச் கிணக்கொள் விலைகளின்படி மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி (ப.இ. ரூபாய்.) ...	5,893	6,289	6,425	6,710	6,900	7,363	7,551	7,834	8,181	8,862
11. 1959ஆம் ஆண்டுச் கிணக்கொள் விலைகளின்படி சராசரி ஆளுக்கூரிய மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி (ரூபாய்களில்) ...	612	635	632	643	648	675	676	685	699	741
(ஆ) குறிகாட்டிப் புள்ளிகள் 1959 = 100.0										
1. கிணக்கொள் விலைகளின்படி மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி ...	100.0	106.7	107.1	110.3	115.3	123.7	127.0	130.6	139.5	166.4
2. சந்தை விலைகளின்படி மொ. உள்நாட்டுச் செலவு ...	100.0	104.7	105.2	107.1	112.0	120.6	122.0	130.7	141.2	161.0
3. சந்தை விலைகளின்படி தனியார் நுகர்ச்சி ...	100.0	108.3	106.0	108.1	115.2	124.1	128.9	135.3	144.8	162.9
4. சந்தை விலைகளின்படி அரசாங்க நுகர்ச்சி ...	100.0	103.4	105.1	111.1	114.7	123.7	131.2	131.4	139.4	159.7
5. ச.இ.மொ. நிலையான உள்நாட்டு மூலதன ஆக்கம் ...	100.0	90.3	101.8	99.8	96.0	102.8	93.6	110.4	127.2	154.1
6. பொருட்களினதும் கிணக்கொள் அல்லாத செலவுகளினதும் இறக்குமதிகள் ...	100.0	99.7	94.6	97.8	94.4	96.1	103.9	92.5	91.7	107.4
7. பொ.இ. அல்லாத செ.இறக்குமதிகள் ...	100.0	101.5	90.6	95.2	93.3	96.6	94.7	99.0	96.8	113.7
8. கிணக்கொள் விலைகளின்படி சராசரி ஆளுக்கூரிய மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி ...	100.0	103.8	101.4	101.7	104.3	109.2	109.5	109.9	114.8	133.9
9. சராசரி ஆளுக்கூரிய மொத்த உ.நா. செலவு ...	100.0	101.4	99.1	98.3	102.4	105.9	104.7	109.5	115.6	128.9

மூலம் : இணக்கை மத்திய வங்கி-